

MERSİN ÜNİVERSİTESİ KILIKIA ARKEOLOJİSİNİ ARAŞTIRMA MERKEZİ
YAYINLARI
MERSIN UNIVERSITY PUBLICATIONS OF THE RESEARCH CENTER OF
CILICIAN ARCHAEOLOGY

OLBA XXVIII

(Ayrıbasım / Offprint)

KAAM YAYINLARI

OLBA

XXVIII

© 2020 Mersin Üniversitesi/Türkiye

ISSN 1301 7667

Yayıncı Sertifika No: 18698

OLBA dergisi;

ARTS & HUMANITIES CITATION INDEX, EBSCO, PROQUEST

ve

TÜBİTAK-ULAKBİM Sosyal Bilimler Veri Tabanlarında taranmaktadır.

Alman Arkeoloji Enstitüsü'nün (DAI) Kısaltmalar Dizini'nde 'OLBA' şeklinde yer almaktadır.

OLBA dergisi hakemlidir. Makalelerdeki görüş, düşünce ve bilimsel değerlendirmelerin yasal sorumluluğu yazarlara aittir.

The articles are evaluated by referees. The legal responsibility of the ideas, opinions and scientific evaluations are carried by the author.

OLBA dergisi, Mayıs ayında olmak üzere, yılda bir kez basılmaktadır.

Published each year in May.

KAAM'ın izni olmadan OLBA'nın hiçbir bölümü kopya edilemez.

Alıntı yapılması durumunda dipnot ile referans gösterilmelidir.

It is not allowed to copy any section of OLBA without the permit of the Mersin University

(Research Center for Cilician Archaeology / Journal OLBA)

OLBA dergisinde makalesi yayımlanan her yazar, makalesinin baskı olarak ve elektronik ortamda yayımlanmasını kabul etmiş ve telif haklarını OLBA dergisine devretmiş sayılır.

Each author whose article is published in OLBA shall be considered to have accepted the article to be published in print version and electronically and thus have transferred the copyrights to the Mersin University

(Research Center for Cilician Archaeology / Journal OLBA)

OLBA'ya gönderilen makaleler aşağıdaki web adresinde ve bu cildin giriş sayfalarında belirtilen formatlara uygun olduğu takdirde basılacaktır.

Articles should be written according to the formats mentioned in the following web address.

Redaktion: Doç. Dr. Deniz Kaplan

OLBA'nın yeni sayılarında yayınlanması istenen makaleler için yazışma adresi:

Correspondance addresses for sending articles to following volumes of OLBA:

Prof. Dr. Serra Durugönül

Mersin Üniversitesi Fen-Edebiyat Fakültesi, Arkeoloji Bölümü

Çiftlikköy Kampüsü, 33342 Mersin - TURKEY

Diğer İletişim Adresleri

Other Correspondance Addresses

Tel: +90 324 361 00 01 • 14730 / 14734

Fax: +90 324 361 00 46

web mail: www.kaam.mersin.edu.tr

www.olba.mersin.edu.tr

e-mail: sdurugonul@gmail.com

Baskı / Printed by

Sonsöz Gazetecilik, Matbaacılık, Rek. İnş. San. ve Tic. Ltd. Şti.

İvedik Mah. Matbaacılar Sit. 1341. Cad. No: 56-58 İvedik OSB - Yenimahalle / ANKARA

Tel: +90 312 394 57 71 Fax: +90 312 394 57 74 • Sertifika No: 18698

Grafik / Graphic

Digilife Dijital Basım Yay. Tan. ve Org. Hiz. San. ve Tic. Ltd. Şti.

Güvenevler Mah. 1937 Sk. No.33 Yenişehir / MERSİN

Tel: +90 324 231 14 16 • www.digilifemersin.com

MERSİN ÜNİVERSİTESİ KILIKIA ARKEOLOJİSİNİ ARAŞTIRMA MERKEZİ
(KAAM) YAYINLARI-XXVII

MERSIN UNIVERSITY PUBLICATIONS OF THE RESEARCH CENTER OF
CILICIAN ARCHAEOLOGY (KAAM)-XXVIII

Editörler

Serra DURUGÖNÜL
Murat DURUKAN
Gunnar BRANDS
Deniz KAPLAN

OLBA Bilim Kurulu

Prof. Dr. Mehmet ÖZDOĞAN (İstanbul Üniversitesi)
Prof. Dr. Fikri KULAKOĞLU (Ankara Üniversitesi)
Prof. Dr. Serra DURUGÖNÜL (Mersin Üniversitesi)
Prof. Dr. Marion MEYER (Viyana Üniversitesi)
Prof. Dr. Susan ROTROFF (Washington Üniversitesi)
Prof. Dr. Kutalmış GÖRKAY (Ankara Üniversitesi)
Prof. Dr. İ. Hakan MERT (Uludağ Üniversitesi)
Prof. Dr. Eda AKYÜREK-ŞAHİN (Akdeniz Üniversitesi)
Prof. Dr. Yelda OLCAY-UÇKAN (Anadolu Üniversitesi)

MERSİN

2020

İçindekiler / Contents

A. Tuba Ökse Yukarı Dicle Havzası – Ambar Çayı Vadisi Yerleşim Tarihi (<i>Upper Tigris Region - Settlement History of the Ambar Çay Valley</i>)	1
Hamza Ekmen – F. Gülden Ekmen – Ali Güney İnönü Cave: New Results of the Early Iron Age Culture in the Western Black Sea Region (<i>İnönü Mağarası: Batı Karadeniz Bölgesi Erken Demir Çağı Kültürüne İlişkin Yeni Sonuçlar</i>)	35
Deniz Kaplan – Serra Durugönül Head of a Kouros from the Hinterland of Tarsus Belonging to the Period of the Syennesis Dynasty (<i>Tarsus Hinterland'ından Syennesis Hanedanlığı Dönemi'ne Ait Bir Kouros Başı</i>).....	57
Elçin Doğan Gürbüzler Terracotta Figurines from the Temple of Aphrodite at Aphrodisias (<i>Aphrodisias Aphrodite Tapınağı'ndan Ele Geçen Pişmiş Toprak Figürinler</i>)	69
Ahmet Mörel A Young Dionysos-Satyr Group from Akkale (Rough Cilicia) (<i>Akkale'den (Dağlık Kilikia) Bir Genç Dionysos-Satyr Grubu</i>)	99
Ulus Tepebaş Tarsus Hinterlandı'ndan Büstlü Bir Lahit (<i>A Sarcophagus with Busts from the Hinterland of Tarsus</i>)	115
Zeliha Gider-Büyüközer Knidos Dorik Stoa (Sostratos?): Stilistik Değerlendirme (<i>Knidos Doric Stoa (Sostratos?): Stylistic Evaluation</i>)	131
Aytekin Büyüközer Knidos Kent Surları: Kap Krio Savunma Sistemi ve 56 Numaralı Kule (?) (<i>The Fortification of Knidos: Defence System of Cape Crio and Tower 56 (?)</i>) .	165
Erdoğan Aslan – Uğurcan Orhan – L. Ufuk Erdoğan Aslanlı Burun ve Kap Krio Sualtı Araştırmaları (<i>Underwater Researches of Cape Aslan and Cape Crio</i>)	207

Gökhan Coşkun – Erkan Alkaç Seyitömer Höyük’de Ele Geçen Mühürlü Amphora Kulpları (<i>Stamped Amphora Handles from Seyitömer Höyük</i>)	243
Rahşan Tamsü-Polat – Nurten Kanbur Yeni Araştırmalar Işığında Midas Kale Phryg Seramikleri (<i>Phrygian Potteries of the Midas Fortress in the Light of New Researches</i>)	263
Hatice Körsulu Sinabiç’tan (Dalisandos?) Hellenistik ve Roma Dönemi Seramikleri (<i>Hellenistic and Roman Period Pottery from Sinabiç (Dalisandos?)</i>)	295
Handegül Canlı Philadelphia’dan (Isauria) Nadir Bir Buluntu: Silindirik Asma Kilit (<i>A Rare Find from Philadelphia (Isauria): Cylindrical Padlock</i>).....	339
Jon C. Cubas Diaz Korasion: Eine unsichtbar gewordene kilikische Kleinstadt (<i>Korasion: Görünmez Hale Gelen Bir Kilikia Kasabası</i>)	351
Ertekin Doksantalı Knidos ‘Liman Caddesi’ Geç Antik Dönem Atölye/Dükkan ve Buluntuları (<i>Late Antiquity Workshop/Shop and Findings from Knidos’ “Harbor Street”</i>)	377
Ülkü Kara A Group of One-Handled “Sardis Type” Amphorae from the Excavations at Küçükçekmece Lake Basin (Bathonea ?) (<i>Küçükçekmece Göl Havzası Arkeolojik Kazıları’ndan (Bathonea ?) “Sardis Tip” Olduğu Düşünülen Bir Grup Tek Kulplu Amphora</i>)	421
Şener Yıldırım Side Müzesi’nden Champlévé Tekniğinde Bezenmiş Erken Bizans Dönemi Levhaları (<i>Early Byzantine Plates Decorated with Champlévé Technique in the Side Museum</i>)	439
Güray Ünver A New Honorary Inscription From Knidos (<i>Knidos’tan Yeni Bir Onurlandırma Yazıtı</i>).....	463
Ahmet Tolga Tek Antik ve Orta Çağ Kaynaklarında, Yazıtlarda ve Sikke Basımları ile Podalia (<i>Podalia in Ancient and Medieval Sources, Inscriptions and its Coinage</i>).....	477

MERSİN ÜNİVERSİTESİ
KILIKIA ARKEOLOJİSİNİ ARAŞTIRMA MERKEZİ
BİLİMSEL SÜRELİ YAYINI 'OLBA'

Amaç

Olba süreli yayını; Küçükasya, Akdeniz bölgesi ve Ortadoğu'ya ilişkin orijinal sonuçlar içeren Arkeolojik çalışmalarda sadece belli bir alan veya bölge ile sınırlı kalmaksızın 'Eski Çağ Bilimleri'ni birbirinden ayırmadan ve bir bütün olarak benimseyerek bilim dünyasına değerli çalışmaları sunmayı amaçlamaktadır.

Kapsam

Olba süreli yayını Mayıs ayında olmak üzere yılda bir kez basılır. Yayınlanması istenilen makalelerin en geç her yıl Kasım ayı sonunda gönderilmiş olması gerekmektedir.

1998 yılından bu yana basılan Olba; Küçükasya, Akdeniz bölgesi ve Ortadoğu'ya ilişkin orijinal sonuçlar içeren Prehistorya, Protohistorya, Klasik Arkeoloji, Klasik Filoloji (ile Eskiçağ Dilleri ve Kültürleri), Eskiçağ Tarihi, Nüvizmatik ve Erken Hıristiyanlık Arkeolojisi alanlarında yazılmış makaleleri kapsamaktadır.

Yayın İlkeleri

1. a- Makaleler, Word ortamında yazılmış olmalıdır.
b- Metin 10 punto; özet, dipnot, katalog ve bibliografya 9 punto olmak üzere, Times New Roman (PC ve Macintosh) harf karakteri kullanılmalıdır.
c-Dipnotlar her sayfanın altına verilmeli ve makalenin başından sonuna kadar sayısal süreklilik izlemelidir.
d-Metin içinde bulunan ara başlıklarda, küçük harf kullanılmalı ve koyu (bold) yazılmalıdır. Bunun dışındaki seçenekler (tümünün büyük harf yazılması, alt çizgi ya da italik) kullanılmamalıdır.
2. Noktalama (tireler) işaretlerinde dikkat edilecek hususlar:
  - a) Metin içinde her cümlelerin ortasındaki virgülden ve sonundaki noktadan sonra bir tab boşluk bırakılmalıdır.
  - b) Cümle içinde veya cümle sonunda yer alan dipnot numaralarının herbirisi noktalama (nokta veya virgül) işaretlerinden önce yer almalıdır.

c) Metin içinde yer alan “fig.” ibareleri, parantez içinde verilmeli; fig. ibaresinin noktasından sonra bir tab boşluk bırakılmalı (fig. 3); ikiden fazla ardışık figür belirtiliyorsa iki rakam arasına boşluksuz kısa tire konulmalı (fig. 2-4). Ardışık değilse, sayılar arasına nokta ve bir tab boşluk bırakılmalıdır (fig. 2. 5).

d) Ayrıca bibliyografya ve kısaltmalar kısmında bir yazar, iki soyadı taşıyorsa soyadları arasında boşluk bırakmaksızın kısa tire kullanılmalıdır (Dentzer-Feydy); bir makale birden fazla yazarlı ise her yazardan sonra bir boşluk, ardından uzun tire ve yine boşluktan sonra diğer yazarın soyadı gelmelidir (Hagel – Tomaschitz).

3. “Bibliyografya ve Kısaltmalar” bölümü makalenin sonunda yer almalı, dipnotlarda kullanılan kısaltmalar, burada açıklanmalıdır. Dipnotlarda kullanılan kaynaklar kısaltma olarak verilmeli, kısaltmalarda yazar soyadı, yayın tarihi, sayfa (ve varsa levha ya da resim) sıralamasına sadık kalınmalıdır. Sadece bir kez kullanılan yayınlar için bile aynı kurala uyulmalıdır.

Bibliyografya (kitaplar için):

Richter 1977 Richter, G., Greek Art, New York.

Bibliyografya (Makaleler için):

Corsten 1995 Corsten, Th., “Inchriften aus dem Museum von Denizli”, Ege Üniversitesi Arkeoloji Dergisi III, 215-224, lev. LIV-LVII.

Dipnot (kitaplar ve makaleler için)

Richter 1977, 162, res. 217.

Diğer Kısaltmalar

age.	adı geçen eser
ay.	aynı yazar
vd.	ve devamı
yak.	yaklaşık
v.d.	ve diğerleri
y.dn.	yukarı dipnot
dn.	dipnot
a.dn.	aşağı dipnot
bk.	Bakınız

4. Tüm resim, çizim ve haritalar için sadece "fig." kısaltması kullanılmalı ve figürlerin numaralandırılmasında süreklilik olmalıdır. (Levha, Resim, Çizim, Şekil, Harita ya da bir başka ifade veya kısaltma kesinlikle kullanılmamalıdır).

5. Bir başka kaynaktan alıntı yapılan figürlerin sorumluluğu yazara aittir, bu sebeple kaynak belirtilmelidir.
6. Makale metninin sonunda figürler listesi yer almalıdır.
7. Metin yukarıda belirtilen formatlara uygun olmak kaydıyla 20 sayfayı geçmemelidir. Figürlerin toplamı 10 adet civarında olmalıdır.
8. Makaleler Türkçe, İngilizce veya Almanca yazılabilir. Türkçe yazılan makalelerde yaklaşık 500 kelimelik Türkçe ve İngilizce yada Almanca özet kesinlikle bulunmalıdır. İngilizce veya Almanca yazılan makalelerde ise en az 500 kelimelik Türkçe ve İngilizce veya Almanca özet bulunmalıdır. Makalenin her iki dilde de başlığı gönderilmelidir.
9. Özetin altında, Türkçe ve İngilizce veya Almanca olmak üzere altı anahtar kelime verilmelidir.
10. Metin, figürler ve figürlerin dizilimi (layout); ayrıca makale içinde kullanılan özel fontlar 'zip'lenerek, We Transfer türünde bir program ile bilgisayar ortamında gönderilmelidir; çıktı olarak gönderilmesine gerek yoktur.
11. Figürlerde çözünürlük en az 300 dpi; format ise tif veya jpeg olmalıdır.

MERSIN UNIVERSITY
‘RESEARCH CENTER OF CILICIAN ARCHAEOLOGY’
JOURNAL ‘OLBA’

Scope

Olba is printed once a year in May. Deadline for sending papers is the end of November each year.

The Journal ‘Olba’, being published since 1998 by the ‘Research Center of Cilician Archeology’ of the Mersin University (Turkey), includes original studies done on prehistory, protohistory, classical archaeology, classical philology (and ancient languages and cultures), ancient history, numismatics and early christian archeology of Asia Minor, the Mediterranean region and the Near East.

Publishing Principles

1. a. Articles should be written in Word programs.
  - b. The text should be written in 10 puntos ; the abstract, footnotes, catalogue and bibliography in 9 puntos ‘Times New Roman’ (for PC and for Macintosh).
  - c. Footnotes should take place at the bottom of the page in continuous numbering.
  - d. Titles within the article should be written in small letters and be marked as bold. Other choices (big letters, underline or italic) should not be used.
2. Punctuation (hyphen) Marks:
  - a) One space should be given after the comma in the sentence and after the dot at the end of the sentence.
  - b) The footnote numbering within the sentence in the text, should take place before the comma in the sentence or before the dot at the end of the sentence.
  - c) The indication fig.:
    - *It should be set in brackets and one space should be given after the dot (fig. 3);
    - *If many figures in sequence are to be indicated, a short hyphen without space between the beginning and last numbers should be placed (fig. 2-4); if these are not in sequence, a dot and space should be given between the numbers (fig. 2. 5).

- d) In the bibliography and abbreviations, if the author has two family names, a short hyphen without leaving space should be used (Dentzer-Feydy); if the article is written by two or more authors, after each author a space, a long hyphen and again a space should be left before the family name of the next author (Hagel – Tomaschitz).
3. The ‘Bibliography’ and ‘Abbreviations’ should take part at the end of the article. The ‘Abbreviations’ used in the footnotes should be explained in the ‘Bibliography’ part. The bibliography used in the footnotes should take place as abbreviations and the following order within the abbreviations should be kept: Name of writer, year of publishment, page (and if used, number of the illustration). This rule should be applied even if a publishment is used only once.

Bibliography (for books):

Richter 1977 Richter, G., Greek Art, New York.

Bibliography (for articles):

Corsten 1995 Corsten, Th., “Inschriften aus dem Museum von Denizli”, Ege Üniversitesi Arkeoloji Dergisi III, 215-224, pl. LIV-LVII.

Footnotes (for books and articles):

Richter 1977, 162, fig. 217.

Miscellaneous Abbreviations:

op. cit.	in the work already cited
idem	an author that has just been mentioned
ff	following pages
et al.	and others
n.	footnote
see	see
infra	see below
supra	see above

4. For all photographs, drawings and maps only the abbreviation ‘fig.’ should be used in continous numbering (remarks such as Plate, Picture, Drawing, Map or any other word or abbreviaton should not be used).
5. Photographs, drawings or maps taken from other publications are in the responsibility of the writers; so the sources have to be mentioned.
6. A list of figures should take part at the end of the article.

7. The text should be within the remarked formats not more than 20 pages, the drawing and photographs 10 in number.
8. Papers may be written in Turkish, English or German. Papers written in Turkish must include an abstract of 500 words in Turkish and English or German. It will be appreciated if papers written in English or German would include a summary of 500 words in Turkish and in English or German. The title of the article should be sent in two languages.
9. Six keywords should be remarked, following the abstract in Turkish and English or German.
10. Figures should be at least 300 dpi; tif or jpeg format are required.
11. The article, figures and their layout as well as special fonts should be sent by e-mail (We Transfer).

SİNABIÇ'TAN (DALİSANDOS?) HELLENİSTİK VE ROMA DÖNEMİ SERAMİKLERİ

Hatice KÖRSULU *

ABSTRACT

Hellenistic and Roman Period Pottery from Sinabiç (Dalisandos?)

Sinabiç (Dalisandos?) is located in the north of the district Mut within the province of Mersin. Some modern sources suggest that it is identical with the city of Dalisandos. The settlement is located on a high hill sheltered on three sides. Some structures were identified at the base level on the hill. Apart from this, there is a large *necropolis* with ornamented sarcophagi, *chamosoria*, and rock tombs belonging to the Roman Period. Pottery from the Hellenistic and Roman Periods were found during the surveys carried out in Sinabiç. Eastern Sigillata A, Cypriot Sigillata, and Lead-Glazed Ware, which constitute the imported examples, indicate the Late Hellenistic-Early Roman Period. The subject of this study is the local production pottery, which are imitations of Eastern Sigillata A and Cypriot Sigillata. Early examples of the pottery date back to the beginning of the 3rd century BC. The latest examples indicate the early 3rd century AD. No ceramic workshops or furnace for production in Sinabiç and its vicinity could be determined. However, among the pots, groups that are a direct imitation of Eastern Sigillata A and Cypriot Sigillata draw attention. It shows that there was an imitator pottery workshop in Sinabiç or its immediate surroundings, and that the pottery which has imported examples, was also produced locally in the settlement.

Keywords: Isauria, Sinabiç (Dalisandos?), Hellenistic and Roman Period, Pottery, Local Production.

ÖZ

Sinabiç (Dalisandos?), Mersin ili Mut ilçesinin kuzeyinde yer almaktadır. Modern bazı kaynaklarda Dalisandos kenti olduğu önerilmektedir. Yerleşim üç tarafı korunaklı yüksek bir tepe üzerinde yer almaktadır. Tepede temel seviyesinde bazı yapılar tespit edilmiştir. Bunun dışında Roma Dönemine ait süslemeli lahit mezarları, *khamosorium* ve kaya mezarlarının bulunduğu büyük bir *necropolis*i vardır. Sinabiç'ta yürütülen

---

* Dr. Öğr. Üyesi Hatice KÖRSULU, Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi, Edebiyat Fakültesi, Arkeoloji Bölümü, Karaman. E-posta: hkorsulu@gmail.com. Orcid No: 0000-0002-0896-3210.

yüzey araştırmalarında Hellenistik ve Roma Dönemleri'ne ait seramikler tespit edilmiştir. Bunların ithal örneklerini oluşturan Doğu Sigillata A, Kıbrıs Sigillatası ve Kurşun Sırlı Seramikler Geç Hellenistik-Erken Roma Dönemini göstermektedir. Bu çalışmanın konusu ise Doğu Sigillata A ve Kıbrıs Sigillataları'nın taklitleri olduğu anlaşılan yerel üretim seramiklerdir. Seramiklerin erken rnekleri, M 3. yüzyılın başına kadar geri gitmektedir. En geç örnekleri ise MS erken 3. yüzyılı göstermektedir. Sinabiç ve çevresinde üretime dair seramik atölyesi veya fırını tespit edilememiştir. Ancak kaplar arasında Doğu Sigillata A ve Kıbrıs Sigillataları'nın direkt taklidi olan gruplar dikkat çekicidir. Sinabiç veya yakını çevresinde taklitçi bir seramik atölyesinin olduğuna işaret etmektedir ve yerleşimde ithal örnekleri de bulunan seramiklerin yerel üretimlerinin de yapıldığı anlaşılmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Isauria, Sinabiç (Dalisandos?), Hellenistik ve Roma Dönemi, Seramik, Yerel retim.

Sinabiç (Dalisandos?), Mersin ili Mut ilçesinin kuzeyinde yer almaktadır (fig. 1-2). Modern bazı kaynaklarda Dalisandos kenti olduğu önerilmektedir. Hierokles, Dalisandos'u Kladiupolis'den (Mut) sonra Isauria kentleri arasında saymaktadır¹. Konstantin Porphyrogennotes, Isauria dekapolisinin onuncu kenti olarak sıralamaktadır². French, Dalisandos antik kentini Lykaonia Bölgesi'ndeki Belören yerleşimine lokalize etmektedir³. Bean-Mitford⁴ ve Ramsay⁵ Mut yakınındaki Sinabiç'a vermiştir. Hild-Hellenkemper'da Dalisandos'un yeri için Sinabiç'ın daha uygun olduğunu nermektedir⁶.

Sinabiç (Dalisandos?), doğu tarafı dışında  tarafı uçurum olan doğal korunaklı yüksek bir tepe üzerindedir. Tepe üzerinde temel seviyesinde çeşitli yapı kalıntıları görülmektedir. Doğu yamaçta surun dışında ve kuzey yamaçta kentin *nekropolisine* ait çeşitli mezarlar yer almaktadır (fig. 3). Doğu yamaçtaki *nekropolis* alanında yoğun olarak Roma Dönemi'ne ait yazıtlı ve kabartma süslemeli lahit mezarlar bulunmaktadır. Ayrıca *khamosorium*lar vardır. Kayalık bir alan oluşturan kuzey yamaçta ise kaya mezarları grlmektedir⁷. Mezarlar, kentin özellikle Roma Dönemi'nde parlak bir evre yaşadığına işaret etmektedir⁸. Sinabiç'ta yrtilen yüzey araştırmalarında yoğun Hellenistik ve Roma Dönemleri'ne ait seramikler tespit edilmiřtir⁹. Az miktarda ithal

1 Hierocles, 710. 2.

2 Konst. Porph. De them. 77.

3 French 1984, 87.

4 Bean – Mitford 1970, 224.

5 Ramsay 1890, 459.

6 Hild – Hellenkemper 1990, 233.

7 Aşkın 2017, 50-52.

8 Aşkın 2017, 53.

9 Aşkın 2014, 207-208; Aşkın 2016, 106; Aşkın – Kurt – Alkan vd., 2018, 414; Körsulu 2018, 291.

seramik grupları ele geçmiştir. Bunlar arasında Doğu Sigillata A, Kıbrıs Sigillatası ve Kurşun Sırlı Seramikler yer almaktadır. Bunlar genel olarak MÖ geç 2. yüzyıl ile MS 2. yüzyıl arasını göstermektedir¹⁰.

Bu çalışmanın konusu, Sinabiç (Dalisandos?) antik yerleşim alanında yürütülen yüzey araştırmalarından ele geçen Hellenistik ve Roma Dönemi seramikleridir. Bunlar arasında çeşitli tipte kâseler, tabaklar ve fincanlar tespit edilmiştir. Kapların kili, Munsell renk kataloguna göre açık kırmızı, kırmızimsı sarı, kahverengi ve tonları, gri ve grinin kahverengi ve yeşile çalan tonlarındadır. Az sayıdaki parça ise pembe ve soluk sarı renktedir. İnce cidarlı kaplarda kil temiz, bazılarında ince kum, kireç ve taş katkısı vardır. Cidarın kalınlaştığı kısmen daha büyük boyutlu formlarda yoğun irili ufaklı kırmızı, gri, krem renkte taşve benzer şekilde irili ufaklı kalker tespit edilmiştir. Bazı parçalarda şamot da vardır. Kapların astarları kırmızı, kahverengi, siyah tonlardadır. Az sayıdaki parçada daldırma tekniği görülmektedir. Birkaç örnekte bant bezemesi bulunmaktadır. Çoğunluğu ise düz, basit astarlıdır.

İçe Çekik Ağızlı Kâseler (Kat. No: 1-10, Fig. 4)

Attika¹¹ ve Korinth¹² seramiğinde Klasik dönemden beri bilinmektedir. Hellenistik dönemde de bütün Akdeniz kıyılarında en çok rağbet gören formlardan biri olmuştur. Thompson Grup A, B ve D'den ele geçmiştir¹³. Rotroff, Atina Agorası'ndan içe çekik ağızlı kâselerin Klasik ve Hellenistik dönem tiplerini tanımlamıştır¹⁴. Her iki araştırmacı da bu kâseleri, genel olarak içe çekik dudaklı sığ ve derin kâseler olarak iki gruba ayırmışlardır. Özellikle Rotroff bu kâselerin sığ tiplerinin Klasik dönem, derin tiplerinin ise Hellenistik dönem tipleri olduğunu ve derin tiplerin MÖ 4. yüzyılda kesinlikle çok popüler olmadığını, MÖ 3. yüzyılda popüler olduğunu söylemiştir. MÖ 3. yüzyılın 2. yarısında ise sığ tiplerin yerini aldığını belirtmiştir¹⁵. Korinth'te MÖ 5. yüzyılın 3. çeyreğinden MÖ 146'da şehrin yıkımına kadar çeşitli büyüklükte örnekleri tespit edilmiştir¹⁶.

Sinabiç buluntusu içe çekik ağızlı kâselerin Kat. No: 1-3 arasında tanımlanan örnekleri, ağız kenarı içe doğru belirgin bir şekilde dönük, konik gövdeli ve derin kaplardır. Kat. No: 4-8 arasındaki tipleri, ağız kenarı tepede hafif içe dönük, düz ve ince cidarlıdır. Kat. No: 9 ve 10 ise ağız kenarı hafif içe dönük ve gövdeye geçişte bir açığı yapan kâselerdir.

Kolonos Agoraio'sunda da derin profilli tek örneğin, geç olduğu ve benzerlerinin

10 Körsulu 2019a, 22.

11 Rotroff 1997, 161.

12 Edwards 1975, 29-30.

13 Thompson 1934, A 14-23, B 15, D 8-9.

14 Rotroff 1997, 161-164, Pl. 62-64, 964-1038.

15 Rotroff 1997, 161-164.

16 Edwards 1975, 29-30, Pl. 2, 15-71; Korinth örnekleri için ayrıca bakınız Romano 1994, fig. 3, 19.

Menon sarnıcında ve Grup A'da M 3. yüzyılın ilk yarısına tarihlendiği belirtilmiřtir¹⁷. Kabirion'da M geç 5. yüzyıldan M 2. yüzyılın ilk yarısına kadar neklerine rastlanmıştır. Heimberg, burada nadir olarak temsil edilen en geç tiplerde, yalnız en dış tepenin içe doğru dönük olduğunu belirtmiřtir¹⁸. Coldstream, Knossos'dan ie çekik ağızlı kâselerin Hellenistik Dönemin en erken tipinin derin, konveks cidarlı ve geniş ayaklı olduğunu; M 2. yüzyıl varyasyonlarının profilinin dikleştiğini ve tipin M 1. yüzyıl içerinde de devam ettiğini sylemiřtir¹⁹. Eretria'da M 4. yüzyıl sonu–3. yüzyıla ait bir Attika ithali tespit edilmiştir. Boeotia ithali neklerinde bulunduğu diğertipleri M 3. yüzyıla ait kaplardır²⁰. Eretria'da Klasik ve Hellenistik Dönem evlerinde de, M 5. yüzyılın 2. yarısından M 2. yüzyıla kadar tarihlenen önekleri tespit edilmiřtir²¹.

Ephesos'da Bazilika kontekstinde M erken 3. yüzyıldan itibaren neklerine rastlanmıştır. Bunların düz cidarlı ve ağız kenarı yukarıya doğru dik bir profil gösteren tipleri, M 1. yüzyılın DSA kaplarına benzetilmiřtir²². Ephesos'da kamu pazarındaki çeşmeden yuvarlak gövdeli ve ince cidarlı nekler, Dolgu A (Geç Hellenistik-Augustus Dönemi) ve B1'den (M.S. 1. yüzyılın 1. eyreği) ele gemiřtir²³. Yamaç evlerden benzer profillikseler de Geç Hellenistik ve Augustus Dönemi'ne tarihlenmiřtir²⁴. Ephesos Lukas mezarından kalın cidarlı ve belirgin ie çekik ağızlı önekleri hem de ince cidarlı önekleri ele geçmiş ve bunlar genel olarak M 2. yüzyıla verilmiřtir²⁵.

Halikarnassos'da ie çekik ağızlı kâselerin Hellenistik Dönem'e ait tipik önekleri ve bunun yanında bant önekleri tespit edilmiřtir²⁶. Konya-Karaman illerinde gerçekleştirilen yüzey araştırmalarında siyah, kahverengi, kırmızı-kahverengi veya gri renklerde bant bezemeli ie çekik ağızlı kâseler, M 2. yüzyıl ile M 1. yüzyılın ilk yarısına tarihlenmiřtir²⁷. Karaman İli'nden Süleymanhacı Höyük'te benzer şekilde bant bezemeli kâselere, M 3. yüzyıldan itibaren rastlanmıştır. Bunların derin ve konik gövdeli ağız kenarı üstte içe doğru belirgin bir şekilde çekik olan tipleri M 3.-1. yüzyıl, ince cidarlı tipleri Geç Hellenistik-Augustus Dönemi, önekleri terra sigillata kaplarında görülen hafif ie çekik kenarı dik ve gövdeye keskin bir aı ile dönen tipleri Augustus Dönemi'ne verilmiřtir²⁸. Bant bezemeli neklerinin tespit

17 Rotroff 1983, 265, 265, Fig. 3, 33, fig. 5, 35.

18 Heimberg 1982, 42–43, Taf. 13, 241–258.

19 Coldstream 1999, 335, Fig. 4, S6, X 18–20, U1, W6.

20 Metzger 1969, 15, 49–51, Kat. No: 1–20.

21 Metzger 1998, Abb. 224, 46–47, Abb. 232, 227–231, Abb. 242, 367.

22 Mitsopoulos-Leon 1991, 18–19, Lev. 1–4, Fig. A1-A12.

23 Meriç 2002, 25–26, Taf. 1, K1–12.

24 Outschar 1996, 35–37, Taf. 1, 5, 9–10, 19–21, 26, Taf. 13, 47, Taf. 11, 41, 44.

25 Liko 2001, 84, Taf. 55, 3–5, 10-12.

26 Vaag – Norskov – Lund 2002, 161, Pl. 28, H2–3.

27 Bilgin 2004, iz. 9–14.

28 Körsulu 2019b, Kat. No: 3-11.

edildiği Kappadokia-Komanası'nda da MÖ 3. yüzyıldan Augustus Dönemi'ne kadar benzer kâseler ele geçmiştir²⁹. Diyarbakır/Üçtepe Höyüğü'nün Hellenistik Dönem tabakasından ele geçmiştir. Bunların ağız kenarında bant bezemesi bulunmaktadır³⁰. Boğazköy'de de bu tip kâseler bant bezemeli bir karakter göstermektedir³¹. Maier, Boğazköy'den bu kapları Galat seramiği olarak tanımlamıştır. Bu seramik grubu için yayılım alanlarından stratigrafik bir veri bulunmamakla birlikte yüzey karakteristiğinin başka seramik grupları ile karşılaştırmalar sonucu, MÖ 3. yüzyılın 2. yarısı ile Augustus Dönemi arasına ait kaplar olduğunu önermiştir³². Tarsus-Gözlükule'de Orta Hellenistik (MÖ 3. yüzyıl-MÖ erken 2. yüzyıl), Geç Hellenistik (MÖ 2. yüzyılın 2. çeyreği) ve Hellenistik-Roma (MÖ 2. yüzyılın ortası-MÖ 1. yüzyılın ortası, olasılıkla da bu yüzyılın sonuna kadar) ünitelerinden içe çekik ağızlı kâselere rastlanmıştır³³. Samaria'da MÖ geç 4. yüzyıl ve MÖ erken 3. yüzyılda Attika ithalleriyle başlamıştır. MÖ 3. yüzyıla ait bazı ithal örnekleri de vardır. MÖ 2. yüzyılda ise tamamen yerel üretimi görülmektedir³⁴. Tel Dor'da MÖ 4. yüzyılın ikinci yarısı ve 3. yüzyılın başından itibaren bukâselere rastlanmıştır. Hellenistik Dönem kâseleri arasında en yoğun gruptur ve Geç Hellenistik-Erken Roma Dönemine kadar da örnekleri ele geçmiştir. Hem Erken Hellenistik Dönem'a ait rulet bezemeli örnekleri hem de bu evrenin sonunda DSA-I üretimleritespit edilmiştir. Kentte derin ve konik gövdeli tipler yanında ince ve düz cidarlı içe çekik ağızlı kâseler ele geçmiştir³⁵. İçe çekik ağızlı benzer profilli kâselere Hellenistik Dönem boyunca, Akdeniz kıyılarındaki birçok yerleşimde de rastlanmıştır³⁶. Bütün bu verilerle Sinabiç'tan Kat. No: 1-3'de tanıtilan kâseler için

29 Körsulu 2011, 55-72, 296-306, Lev. XI-XV, 2-22; Körsulu 2014, 94-100, 118-120, Kat. No: 2-15.

30 Sevin 1990, Res. 16, 6.

31 Maier 1963, 228, Abb. 10, 1-9, Abb. 11, 2-8.

32 Maier 1963, 251-253.

33 Jones 1950, fig. 180, 51-80.

34 Crowfoot – Crowfoot – Kenyon 1957, 248-250, fig. 49, 1-15, Fig. 56, 9-11.

35 Guz-Zilberstein 1995, 290, fig. 6.1. 1-24, 26-27.

36 Postgate – Baker 1995, 160, fig. 7, 1-3; Nevett – Jackson 2007, 379-380, Fig. 410, 966-967(Kilisetepe); Wannagat 2006, Abb. 7 (Uzuncaburç-Diokaisareia); Körsulu 2006, 31-37, Kat. No: 45-54; Durukan – Körsulu 2007, 162-166, Kat. No: 45-54(Nagidos); Zoroğlu 2004, Lev. 110, 7-6 (Kelenderis); Waage 1948, 15, Pl. II-III, 70-80 (Antiochia); Kramer 2004, 126-127, Taf. 48, SGK 11-14 (Gindaros); Sams – Voigt 1990, 80, Fig. 6, a-e(Gordion); Weber-Hiden 2003, Taf. 1-4, A1, Taf. 17, A11(Tavium/Büyük Nefes); Lloyd 1954, Fig. 1, 30, 39, 41-42, 51(Sultantepe); French – Moore – Russel 1982, Fig. 12, 1, Fig. 13, 3(Tille Höyük); Derin 1995, Res. 34, 2(İmikuşağı Höyüğü); Mitchell 1980, Fig. 35, 398(Aşvan Kale); Jones 1971, 89, No. 18(Kululu); Rotroff – Oliver 2003, 21-22, Pl. 5, 14-15, 24, 26-28, Pl. 7, 32-47, 33-34, Pl. 15, 73-78(Sardes); Gürler 2003, 10, Pl. IX, A1-9(Metropolis); Hellström 1965, 59, Pl. 33, 64(Labraunda); Civelek 2006, Fig. 1, g-j, l-m, Fig. 3, a-d(Phokaia); Pfrommer 1985, Abb. 46-47(Milethos); Wintermeyer 1984, 248, Abb. 10, 3; Wintermeyer 2004, 121-122(Didyma); Technue 1929, Abb. 32, 2-7; Isler – Kalpaxis 1978, Lev.8, Fig. 242(Samos); Schaefer 1968, Taf. 4, c13-c20; Ziegenaus – De Luca 1968, 97, Taf. 35, 2, Kat. No: 35, 9, 29, 39, 81-82, 119-120, 122-123, 149, 177, 239, 271, 276, 317, 323, 389, 391; Radt – De Luca 2003, PL. III(Pergamon); Tekkök-Biçken 1996, 20-22, A2-7; Berlin 1999, 94, Pl. 4, 51, 112-113(Troia); Berlin 1997, 74-75, Pl. 16, PW, 133-140(Tel Anafa); Cox 1949, 4-5, No. 18-19(Dura Europos); Stucky 1983, 129, 207-209(Ras Shamra); Riley 1975, 48-49, 120(Caessarea Hippodrom); Christensen – Johansen 1971, Fig. 4, 50, Fig. 6, 51-59(Hama); Vessberg – Westholm 1956, Lev. 21, Fig. 2-8(Kıbrıs araştırmaları); Berlin – Plackinski 2003, 201,

MÖ 3. – 1. yüzyıl arası, Kat. No: 4-8 için Geç Hellenistik-Augustus Dönemi, Kat. No: 9-10 için ise Augustus Dönemi önerilebilir.

Yivli Tabak (Kat. No: 11, Fig. 5)

Hellenistik Dönem’de Doğu Akdeniz’de Batı Yamacı bezemeli en popüler kap çeşitlerindenidir. Hayes, bunları Tip I ve II olmak üzere iki grup altında ele almıştır. Tip I, kalın ve yuvarlatılmış dudaklı ve içte dudağı üzerinde derin bir yive sahip tabaklardır. Tip II tabakları ise sarkık dudağı ve sığ gövde profiliyle Tip I tabaklarından ayrılmaktadır³⁷. Rotroff ise bu kapları, yivli tabaklar olarak isimlendirmiştir. Bunların Hayes’in tanımlamasına göre Tip I örneklerinin Attika kökenli tabaklar olduğunu ancak Doğu Akdeniz kıyılarındaki merkezlerde önemli bir yoğunluk gösterdiğini söylemiştir³⁸.

Sinabıç’ta Tip I’e ait ağız ve gövdesinin az bir bölümü korunmuş tek örnek ele geçmiştir. Doğudaki merkezlerde görülen batı yamacı bezemesinin zemin rengini andıran mat siyah astarlı bu küçük parçanın üzerinde herhangi bir bezeme tespit edilememiştir.

Atina Agorası’nda Tip I tabaklarının en erken örneği, MÖ 3. yüzyılın ilk çeyreğine aittir. Rotroff, bu tipin Erken Hellenistik Dönem’in yuvarlatılmış ağız kenarlı tabaklarından geliştiğini söylemiştir³⁹. Ephesos’da bunlar, MÖ geç 3. yüzyıl ile MÖ 2. yüzyılın ilk yarısı arasına tarihlenmiştir. Rotroff gibi Mitsopoulos-Leon da, Tip I’in yuvarlatılmış ağız kenarlı tabaklardan gelişmiş olabileceğini önermiştir⁴⁰. Kelenderis’ten bir örnek, MÖ 3. yüzyılın 2. yarısına ait mezar kontekstinden ele geçmiştir⁴¹. Silifke Müzesi’nden bir örnek için ise MÖ 3. yüzyılın 2. yarısı veya erken 2. yüzyıl önerilmiştir. Zoroğlu, Tip I’in Kelenderis’te çok popüler olduğunu söylemiştir⁴². Nagidos’ta her iki tipe de ait örnekler ele geçmiş, ancak Tip I örnekleri önemli bir yoğunluk göstermektedir. MÖ 2. yüzyılın 2. çeyreği veya ortaları gibi terk edildiği anlaşılan kentte, bu tabaklar MÖ 3. yüzyılın 2. yarısı ile MÖ 2. yüzyıl başlarına tarihlenmiştir⁴³. Kilisetepe’de MÖ 3.-2. yüzyıla tarihlenmiştir⁴⁴. Nevett – Jackson, Kilisetepe’de yalnız Tip I örneklerinin ele geçtiğini ve bunların Atina Agorası örneklerinden daha geçe ait olduklarını söylemiştir⁴⁵. Tarsus-Gözlükule höyüğünde genel olarak Orta

fig. 3, 40–54(Kıbrıs Agios Georgios Höyüğü); Diederichs 1980, Pl. 7, 65–72(Salamis); Anderson-Stojanovic 1992, 16–17, Pl. 5, 14–15, 24, Pl. 12, 63(Stobi); Anderson 1954, 168, fig. 15, 115, 193, 220(Chios).

37 Hayes 1991, 6-7.

38 Rottrof 2002, 4, fig. 2-4.

39 Rottrof 1997, 153, fig. 56, 829.

40 Mitsopoulos-Leon 1991, 39, Taf. 47, B98-B99.

41 Zoroğlu 2004, 301-302, Kat. No. 5, Pl. 107, 4, Pl. 111d.

42 Zoroğlu 2004, 301-302, Kat. No. 4, Pl. 107, 3, Pl. 111c.

43 Durukan – Körsulu 2007, 171-175, Kat. No: 92-117.

44 Postgate – Baker 1995, fig. 8, 9-12.

45 Nevett – Jackson 2007, 380, Fig. 410, 968-969.

(MÖ 3. yüzyıl ile MÖ 2. yüzyıl başı) ve Geç (MÖ 2. yüzyılın 2. çeyreği) Hellenistik Dönem ünitesinden ele geçmiştir⁴⁶. Antiocheia'da Erken Hellenistik Dönem kapları arasında yer almaktadır⁴⁷. Rosenthal-Heginbottom bu tabakların iki tipi arasında kesin tipolojik farklılıklar olsa da genel olarak bunların MÖ 3. ve 2. yüzyıl boyunca yaygın kaplar olduklarını söylemiştir⁴⁸. Samaria örnekleri, MÖ geç 3. yüzyıl – MÖ 2. yüzyıla tarihlenmiştir⁴⁹. Paphos'ta MÖ geç 3. – erken 2. yüzyıl kontekstinden ele geçmiştir⁵⁰. Kıbrıs Agios Georgios höyüğü örnekleri, Erken ve Orta Hellenistik Dönem (MÖ erken 3. yüzyıl – MÖ 2. yüzyılın ortası) malzemeleri arasında ele alınmıştır⁵¹. Bu verilerle Sinabiç'tan tek örnek için genel olarak MÖ 3. yüzyılın 2. yarısı ile MÖ 2. yüzyıl önerilebilir. Bununla birlikte Sinabiç buluntusu, formun Anadolu'nun iç kesimlerine doğru da yayılımını göstermesi açısından önemlidir.

Yuvarlatılmış Ağız Kenarlı Tabak (Kat. No: 12, Fig. 5)

Attika'da en erken örnekleri, MÖ erken 4. yy.a aittir. Hellenistik Dönem'de Attika'da en popüler tabaklar arasında yer almıştır. Attika örnekleri, Erken Hellenistik Dönem'den itibaren başka merkezlerde de yaygınlaşmıştır⁵². Sinobiç'te yuvarlatılmış ağız kenarlı tek tabak örneği tespit edilmiştir. Ağız ve gövde parçasından oluşan bu kabın yuvarlatılmış ağız kenarı dışta keskindir. Konik gövde profilli düz ve derindir. Yüzeyi kırmızımsı kahverengi astarlıdır.

Eretria'da sığ ve dışta gövdesi üzerinde yiv bulunan bir tipi, MÖ 3. yüzyıl tarihlidir⁵³. Schaefer, Bergama'dan bir örneği, MÖ 2. yy. başlarına vermiştir⁵⁴. Bergama Asklepieionu'dan bu tip bir tabak, MS 1. yüzyılın ilk yarısına tarihlenen yapı katından ele geçmiştir. Ziegenaus – De Luca, başka bir kap ile birlikte yuvarlatılmış kenarlı bu tabağın MÖ 1. yüzyılın ortasından önce başladıklarını ancak bu geç tarihinde bu parçalar için olası olduğunu önermişlerdir⁵⁵. Mitsopoulos-Leon Ephesos örneklerini, MÖ 3. yy. ortası-MÖ 2. yy. ortasına tarihlenmiştir⁵⁶. Liko, yuvarlatılmış ağız kenarlı tabakların uzun bir dönem kullanıldığını ve MÖ 2. yüzyılda da çok yaygın olduklarını söylemiştir. Formu, kısa-bodur ve ince-gergin tip olmak üzere iki gruba ayırmıştır. Ancak bunun kronolojik bir bilgi vermediğini belirtmiştir⁵⁷. Tarsus-Gözlükule buluntuları, höyüğün Orta Hellenistik ünitesinden (MÖ geç 3. yy.-MÖ erken 2. yy.)

46 Jones 1950, 162, fig. 183, 133-139.

47 Waage 1948, Pl. 1, H7-H8, Fig. 3: 1.

48 Rosenthal-Heginbottom 1995, 225-228, fig. 5.9: 11-12, Fig. 5.10: 1-10.

49 Crowfoot – Crowfoot – Kenyon 1957, 243, fig. 47, 1-2.

50 Hayes 1991, 6-7, fig. 3, 8-10.

51 Berlin – Pilacinski 2003, fig. 1, 5-6; Bu tipin Rhodos örnekleri için bakınız Patsiada 1983, 142-143.

52 Rottrof 1997, 142.

53 Metzger 1998, Abb. 241, 340.

54 Schaefer 1968, Taf. 1, C2.

55 Ziegenaus – De Luca 1968, 163, Taf. 59, 66, 424.

56 Mitsopoulos-Leon 1991, Taf. 26, A55.

57 Liko 2001, 85, Taf. 56, 27.

ele gemiŒtir⁵⁸. Kelenderis'ten içbükey gövde formlu bir parça, aŒađı yukarı M 3. yüzyılın 2. yarısı-M erken 2. yüzyıla tarihlenmiŒtir⁵⁹. Nagidos'ta yuvarlatılmıŒ ağız kenarlı tabakların en erken önekleri, M 4. yüzyıl sonu-3. yüzyıl baŒlarında Attika ithali neklerle baŒlamıŒtır. Bunlar tipin M 4. yüzyıla giden sığ gövde yapısına sahip nekleridir. Nagidos'ta bu tabakların esas yoğunluğunu ise derin gövdeli tipler oluŒturmaktadır. Bunlar ağız ve gövde yapısına göre iki tipe ayrılmıŒtır. İlk grup, dudak kenarı dıŒ tarafında daha yuvarlak Œekilli ve ikinci gruba göre sığ ve içbükey gövdeli neklerdir. İkinci grup, dıŒta ağız kenarı keskin, konik gövde profilli derin tabaklardır. İlk grup, M 3. yüzyılın 2. yarısı ile erken 2. yüzyıl arasına, ikinci grup ise M 2. yüzyıl ortalarında terk edildiği anlaŒılan kentte M 2. yüzyılın ilk yarısına tarihlenmiŒtir⁶⁰. Sinabiç rneği, keskin ağız yapısı ve konik gövde profiliyle Nagidos'un ikinci grup nekleriyle karŒılaŒtırılabilir. Samaria'da bu tabakların en erken önekleri, M 4. yüzyıl sonu-erken 3. yüzyıla aittir. Bunların olasılıkla Attika ithali olduğu nerilmiŒtir. Muhtemelen M 3. yüzyıla ait olduğu önerilen bir örneğin ise Attika kaplarına benzemediği belirtilmiŒtir. M 4.-3. yüzyıl neklerinden türediği önerilen derin ve ince gövdeli tipleri en erken nek denilen tipi M geç 3. yüzyıla tarihlenmiŒtir. Bu nekte gövde içbükey bir form göstermektedir. Düz ve konik bir gövde formuna sahip üç nek ise M 2. yüzyıla verilmiŒtir⁶¹. Sinabiç tabağı, ağız ve gövde formu ile Samaria'nın M 2. yüzyıl tipleriyle benzerdir. Kıbrıs Agios Georgios höyüğünde M erken 3. yüzyıl – M 2. yüzyıl ortasına ait buluntular arasında ele gemiŒtir⁶². Buna göre Snabi'tan tek nek için de özellikle Nagidos ve Samaria buluntularıyla M 2. yüzyıl önerilebilir.

Küresel Gövdeli Kâseler (Kat. No: 13-15, Fig. 5)

Metalik siyah astarlı olan en erken rneği, Atina Agorası'nda M 2. yüzyıl ortalarına aittir. Tondosunda ruletli dört palmet baskısı bulunmaktadır⁶³. Atina Agorası'ndan biri metalik siyah astarlı, diğeri ithal olduğu önerilen kırmızı astarlı önekleri ise M 2. yüzyıl sonu ve 1. yüzyılın ilk yılları arasına ait kontekstten ele gemiŒtir⁶⁴. Thompson, Atina Agorası grubu içinde geç olduğunu belirttiği tipin, sigillata üretiminde devam ettiğini sylemiŒtir⁶⁵. Rotroff da bu kâselerin Samaria Form 16 ile paralel olduğunu eklemiŒtir. Tipin Atina'da Sulla yağmasına kadar devam ettiğini, M 2. yüzyıl kontekstlerinde parlak astarlı olan kâselerin, Sulla yıkımıyla birlikte kalitesinin dŒtđn bildirmiŒtir⁶⁶. Atina Agorası'nda Grup F'de de DSA önekleri ele

58 Jones 1950, fig.178, d-f, fig. 179, 34, 36, 38.

59 Zoroğlu 2004, 307, Pl. 110, 3.

60 Durukan – Körsulu 2007, 170-171, 202-205, Kat. No: 77-91.

61 Crowfoot – Crowfoot – Kenyon 1957, 252, fig. 51, 5, 7-8.

62 Berlin – Pilacinski 2003, fig. 3, 13-15.

63 Thompson 1934, 370, Fig. 55, D7; Rotroff 1997, 164.

64 Thompson 1934, 259, 394, 396, Fig. 84, 117, E 46-48; Rotroff 1997, 164.

65 Thompson 1934, 437.

66 Rotroff 1997, 164, Fig. 64, 1039-1044.

geçmiştir⁶⁷. Bunlar MÖ 15–1 arasını verilmiştir⁶⁸. MÖ geç 2. yüzyıl-erken 1. yüzyıl kontekstinde ele geçmiştir. MÖ 1. yüzyıl ile MS 1. yüzyılın erken kontekstlerinde ise yoğundur. Bir parça için ise Nero Dönemi kontekstinden söz edilmiştir⁶⁹.

Sinabiç'ta küresel gövdeli kâselere ait ağız ve gövde bölümü korunmuş üç parça tespit edilmiştir. Bunlardan Kat. No: 13'de tanıtılan parçanın dış tarafında ince krem rengi astarı üzerine siyah-kırmızı-siyah şeklinde sıralanan kalın bir bant vardır. İç tarafı ise kırmızı-siyah ve gri renkte düzensiz astara sahiptir. Kat. No: 14'de kırmızı-siyah astar izleri vardır. 15 Nolu parça ise içi-dışı tamamen koyu kırmızı astarlı bir kâsedir.

Hayes Form 22B, bu tip Doğu Sigillata A kaplarını oluşturmaktadır. Hayes, bunların en erken örneklerinin, önemli kontekstlerde MÖ geç 2. yüzyılı gösterdiğini ve Geç Augustus Dönemi'nde de oldukça yaygın olduğunu belirtmiştir. MÖ geç 2. yüzyıl ile aşağı yukarı MS 10 yılı arasına tarihlenmiştir. MÖ 10–60/70 arasına tarihlenen Form 47 ile birlikte ele geçmediğini belirtmiştir⁷⁰. Samaria'da küresel gövdeli kâselerin, hem siyah hem de sigillata tipi kırmızı astarlı örnekleri tespit edilmiştir. Ancak bunlar bezemesiz basit kaplardır. Samaria örnekleri, MÖ 1. yüzyıl-MS 1. yüzyıla tarihlenmiş ve sigillata kaplarının en erken formlarından biri olan tipin, MÖ geç 2. yüzyıldaki varlığının da olası olduğu belirtilmiştir⁷¹. Samaria gibi Tel Anafa'da da hem siyah hem kırmızı astarlı örnekleri ele geçmiştir. Ancak Doğu Sigillata A örnekleri çok büyük bir yoğunluk göstermektedir. Tell Anafa'da bu tiplerin siyah astarlı bir örneği, soru işareti ile birlikte Hell 1B (MÖ 198–125) veya Hell 2A (MÖ 125-?) kontekstine verilmiştir. Bunun dışında Hell 2 (MÖ 125–20) ve Rom 1 (MÖ geç 1. yüzyıl-MS erken-orta 1. yüzyıl) kontekstlerinde örneklerine rastlanmıştır⁷². Kappadokia Komanası'nda da küresel gövdeli kâselerin hem siyah hem kırmızı astarlı örnekleri tespit edilmiştir. Bunun yanında bant bezemeli örnekleri de vardır. Bunlar Genel olarak MÖ geç 2. yüzyıl ile MS 1. yüzyıl arasına verilmiştir⁷³. Konya-Karaman illerinde gerçekleştirilen yüzey araştırmalarında genel olarak MÖ 2.-1. yüzyıla verilmiştir. Kırmızı ve kahverenginin farklı tonlarında, kiremit rengi, gri, bej, kahverengi siyah gibi farklı astar renklerine sahip olan tiplerin, içinde ve dışında bant bezemeli örnekleri mevcuttur⁷⁴. Karaman İli Süleymanhacı Höyük'te bant bezemeli, siyah, kırmızı, kahverengi astarlı tipleri yanında parlak kırmızı astarlı tipleri tespit edilmiş ve bunlar genel olarak MÖ geç 2. yüzyıl-MS 1. yüzyıl arasına tarihlenmiştir⁷⁵. Ephesos'dan gri üretim bir örneği, MÖ 1. yüzyılın 2. yarısına tarihlenmiştir. Kaide gövde parçası korunmuş DSA üretimleri,

67 Robinson 1959, 11, F 6–11, Pl. 60.

68 Hayes 2008, 133, Fig. 4, 95–100.

69 Hayes 2008, 132–133, Fig. 4, 87–116.

70 Hayes 1985a, 23, Tav. III, 12–13.

71 Crowfoot – Crowfoot – Kenyon 1957, 259, Fig. 53, 3, 306, 311, Fig. 65, 1–2, Fig. 67, 10, Fig. 68, 9, Fig. 80, 1–8.

72 Slane 1997, 279, Pl. 37, FW 25, Pl. 3, FW 26–28, 309–314, Pl. 17–20, FW 179– 215.

73 Körsulu 2013, 188–193, Kat. No: 2–18, Fig. 16–32.

74 Bilgin 2004, 50–61, Çiz. 3–5, 7–8.

75 Körsulu 2019b, Kat. No. 20–29.

MÖ 1. yüzyıl ve Augustus Dönemi'ne verilmiştir⁷⁶. Gunneweg, Doğu Sigillata A kaplarının bu tipinin, Tarsus'dan gelen en erken veri ve Jerusalem ve Masada'nın yıkım tabakalarından gelen en geç tarih ile MÖ 180-MS 70 yılları arasında gösterdiğini önermiştir⁷⁷. Küresel gövdeli kâselere siyah astarlı ve yoğunlukla da DSA tipleriyle aynı tarihlerde birçok Hellenistik merkezde bu kaplara rastlanmıştır⁷⁸. Bu verilerle bant bezemeli ve sigillata türü tamamen koyu kırmızı astarlı bir örneğinin de ele geçtiği Sinabiç buluntularını da genel olarak MÖ geç 2. yüzyıl – MS 1. yüzyıl arasına vermek mümkündür.

İçe Çekik Ağızlı, Geniş Tabak (Kat. No: 16, Fig. 5)

Sinabiç'ta kaide ve gövdesinin bir bölümü korunmuş olan tek örneği ele geçmiştir. Az bir bölümü korunmuş olması dolayısıyla çapı alınamamış olsa da geniş halka kaideli olduğu görülmektedir. Sığ gövde profilinin yumuşak bir dönüşle içe çekik olan ağız kenarına doğru dönüş yaptığı anlaşılmaktadır.

Kil ve astar özellikleriyle Doğu Sigillata A kaplarından ayrılan Sinabiç buluntusu, form tipiyle DSA'nın Hayes Form 4'ü ile benzerlik göstermektedir. Hayes, Form 4 ile 3'ün MÖ 1. yüzyılın çok yaygın tipleri olduğunu ve bu iki formun bir şekilde birbirleriyle ilgili, az ya da çok çağdaş olduğunu söylemiştir. Form 4'ü, MÖ 2. yüzyıl sonu ile aşağı yukarı MS 10/20 arasına tarihlenmiştir⁷⁹. Antiocheia 125 ve 126 ile benzerdir. Bunlar Antiocheia'da Geç Hellenistik dönem kırmızı astarlı kapları arasında yer alan birbirine yakın tiplerdir⁸⁰. Samaria Form I'dir. Samaria'da bunlar MÖ 1. yüzyıl – M.S. 1. yüzyıl arasına tarihlenmiştir. Ancak bunların MÖ geç 2. yüzyılda ortaya

76 Outschar 1996, Taf. 5, 102, Taf. 12, 117, Taf. 14, 119, 121; Mitsopoulos-Leon 1972/75, Fig. 3g.

77 Gunneweg – Perlman – Yellin 1983, 96.

78 Wannagat 2006, Abb. 7(Uzuncaburç-Diokaisereia); Williams 1989, 12, Fig. 4, 60–62(Anemurium); Jones 1950, 175, 233–234, Fig. 137, 188(Tarsus-Gözlükule); Waage 1948, 24, Fig. 6, 1–12(Antiocheia); Derin 1994, 152–153, Çiz. VI-VII, 68–89(Aşağı Fırat Havzası); Derin 1995, 77–78, Res. 39, 1–2, 14–15(İmikuşağı); Mitchell 1980, Fig. 31, 287, Fig. 32, 305, 331–332, Fig. 33, 346–347, Fig. 34, 370, Fig. 35, 393, 396, Fig. 41, 536–537, 539, 542(Aşvan Kale); Lloyd 1954, 102, Fig. 1, 15(Sultantepe); Abadie-Reynal 2003, 102–103, Pl. LXXI, 3; Abadie-Reynal 1990, 222, Fig. 4(Porsuk Tepe); Zoroğlu 1986, 82–83, Çiz. 6, 1–6(Samsat); Kramer 2004, Taf. 81, ESA 61–64(Gindaros); Hayes 1985b, 189, Fig. 52, 1–6(Jerusalem); Negev 1986, 24, 162(Nabate Oboda); Matthers 1978, Fig. 13, 28(Tell Rıfa'at); Dothan 1971, Fig. 78, 4(Ashdod); Christensen – Johansen 1971, Fig. 45, 16, 1–9(Hama); Cox 1949, 21, No. 120(Dura-Europos); Baly 1962, 283, Pl. XLIV, G 1–8(Nessana); Diederichs 1980, 33, Pl. 9, 102–105(Salamis); Hayes 1991, 34, Fig. XLVII, 27, Fig. LVIII, 3, Fig. LI, 5–6, II 5, 6, 8–9, Fig. LX, 2(Paphos); Zahn 1904, 437, Abb. 551, 160(Priene); Hellström 1965, 67, no. 204(Labraunda); Akyürek 1992, 130, Abb. 3, 8(Apollon Smintheion Kutsal Alanı); Zelle 1997, 32–33, Abb. 4, 1–3; Zelle 1990, Abb. 6, 8–9(Assos); Tekkök-Biçken 1996, 128, Fig. 73, G 6(Troia); Unterkirchner 1983, 182, Abb. 2, 9, 1–4; Technau 1929, 49, Abb. 39(Samos); Hayes 1971, 252–254, Fig. 3, 8–9, s. 257, Fig. 9, 3–6(Knosos); Hayes 1973, 451, 469, Pl. 85, 117–118; Slane Wright – Jones 1980, 150, Pl. 29, 47; Slane 1986, s. 278, Fig. 2, 6(Korinth); Adamsheck 1979, 56, Pl. 14, ER 20(Kenchreai); Anderson-Stojanovic 1992, 44–45, Pl. 27, 232, 106, Pl. 91, 776–777, s. 106, Pl. 91, 776–777(Stobi).

79 Hayes 1985a, Tav. 1, 9–12.

80 Waage 1948, 23, Pl. IV, 126k.

çıkan en erken gruplardan biri olduğu üzerinde de durulmuştur⁸¹. Tel AnafaTip 13c tabaklarıdır. Anafa'dan bu tiplerin birkaç örneği, Hell 2A ve B (MÖ 125-98), bunun dışında Hell 2C (MÖ 98-75), Hell 2C/Rom 1 (MÖ 75-20), Rom1A ve B (MÖ geç 1. Yüzyıl – M.S. erken 1. yüzyıl) kontekstlerinden ele geçmiştir⁸². Tarsus'ta bu tip içe çekik kenarlı ve geniş halka kaideli tabaklar, höyüğün aşağı yukarı MÖ 2. yüzyıl ortası ile muhtemelen MÖ 1. yüzyılın sonuna kadarda indiği düşünülen Hellenistik-Roma dönemi tabakası ile Erken İmparatorluk tabakasının MÖ geç 1. yüzyıl ile M.S. 1. yüzyılın ilk yarısına tarihlenen kontekstlerinden ele geçmiştir⁸³. Ephesos'ta Devlet Agorası(Geç Hellenistik-Augustus Dönemi)⁸⁴, Tetragonos Agora(MÖ 1. yüzyıl)⁸⁵, yamaç evlerde(MÖ 1. yüzyıl ve Augustus Dönemi)⁸⁶ örnekleri ele geçmiştir. Robinson'nun Pergamon kapları olarak tanımladığı Atina Agorası'ndan tipler, MÖ 1. yüzyılın son üç çeyreğine tarihlenen Grup F'den ele geçmiştir⁸⁷. Knossos'dan örnekler, MÖ 1. yüzyıla olasılıkla ise Augustus Dönemi öncesine tarihlenen depozitten ele geçmiştir⁸⁸. Bu tip DSA örneklerine aynı tarih aralıklarında çok sayıda Hellenistik ve Roma merkezinde de rastlanmıştır⁸⁹.

DSA kaplarının bu tipinin bazı merkezlerde de taklit örnekleri tespit edilmiştir. Korinth'te Demeter ve Kore Kutsal Alanı'ndan Samaria Form 1'in taklidi olduğu belirtilen bir parça, MS 1. yüzyılın ilk yarısına tarihlenmiştir⁹⁰. Kappadokia-Komanası'nda bu tip bir örnek için MÖ geç 2. yüzyıl-MS erken 1. yüzyıl arası önerilmiştir⁹¹. Ağız kenarı korunamamış olan Sinabiç örneği de DSA kaplarından Hayes Form 4'ün direkt taklidi olarak görünmektedir. Buna göre Sinabiç buluntuları da genel olarak MÖ geç 2. yüzyıl ile MS erken 1. yüzyıla tarihlenebilir.

81 Crowfoot – Crowfoot – Kenyon 1957, 306, 309, Fig. 73, 7, 9-11.

82 Slane 1997, 288-295, Pl. 7-11, FW67-113.

83 Jones 1950, 232, Fig. 188, 257-259, 265.

84 Meriç 2002, 42-43, 149, 155, Taf. 15, K131.

85 Gassner 1997, 121-123, Taf. 41, 471.

86 Outschar 1996, 45, Taf. 5, 100-101, 105.

87 Robinson 1959, 10, Pl. 60, F1-3.

88 Hayes 1971, 263, Fig. 14, 1.

89 Williams 1989, 10-11, Fig. 4, 44-50(Anemurium); Tekocak 2006, lev. 1, 6-7(Kelenderis); Körsulu 2015, 134-135, Fig. 6-13(Kanytellis); Lloyd 1954, Fig. 1, 20(Sultantepe); Abadie-Reynal 2003, Pl. LXXI, 5; Abadie-Reynal 1990, 225, Fig. 2(Porsuk Tepe); Zoroğlu 1986, 74-76, Çiz. 1(Samsat); Hellström 1965, Pl. 35, 198-201(Labraunda); Zelle 1990, Abb. 6, 17; Zelle 1997, Abb. 4, 8(Assos); Tekkök-Biçken 1996, Fig. 40, B11-14(Troia); Hayes 1985b, 189, Fig. 50, 10(Jerusalem); Hayes 1985b, 189, Fig. 50, 10(Jerusalem); Christensen – Johansen 1971, Hama Form I, Fig. 26, 1, 11-24, fig. 27, 1.26-36(Hama); Negew 1986, 21-22, Fig. 135-150(Nabate Oboda); Kramer 2004, 182, Fig. 76-77, ESA11-15(Gindaros); Baly 1962, 282, Pl. XLIII, A1-7(Nessana); Hayes 1991, 32-33, 35, 147, Fig. 17, 1-2, 4, Fig. 50, 2, 4-5, Fig. 61, 8(Paphos); Anderson-Stojanovic 1992, 44, pl. 27, 229, 234(Stobi);

90 Slane 1990, 61, Fig. 11, 124; Korinth örnekleri için ayrıca bakınız. Hayes 1973, Pl. 85, 123; Slane Wright – Jones 1980, Fig. 3, 18.

91 Körsulu 2011, Kat. No: 82; Körsulu 2013, 193-194, Kat. No: 19, Fig. 33.

Düz Dudak Tablalı Kâseler (Kat. No: 17-21, Fig. 5-6)

Kısa ve düz dudak tablalı kâselerdir. Gövdede belirgin bir açığı yapmaktadır. Bu keskin dönüşle birlikte cidar kalınlaşmaktadır. Sinabiç'ta bu tipe ait dikkat çekici örnekler tespit edilmiştir. Kat. No: 17 tam profili korunmuş, kısa ve düz kenarlı, keskin gövde geçişli ve cidarı kaideye doğru kalınlaşan geniş halka kaidesiyle formun tipik bir örneğidir. Kat. No: 18-21'de benzer şekilde ağız ve gövdelerinin bir bölümü korunmuş kâselerdir.

Sinabiç'tan bu kâseler ağız, gövde ve kaide profilleriyle Doğu Sigillata A kaplarından Hayes Form 7 ile birebir örtüşen kaplardır. Hayes, bunları aşağı yukarı MÖ 50-1 arasına tarihlemiştir⁹². Aynı tip, Samaria Form 5'dir. Burada MÖ 30 öncesi ile MS 1. yüzyıl arasına verilmiştir⁹³. Antiocheia Form 105'dir. Waage, bunları kısa ve düz ağız tablalı geniş tabaklar olarak tanımlamış ve Geç Hellenistik Dönem'e vermiştir⁹⁴. Sinabiç'tan 21 Nolu örnekte hafif sarkık tablası ve küçük boyutuyla Antiocheia Form 106 ile yakın görünmektedir. Antiocheia'dan bu tipler de Geç Hellenistik Dönem'e aittir⁹⁵. Tell Anafa Tip 18'dir. Augustus Dönemi'ne verilmiştir. Burada Hell 2C tabakasında hiç ele geçmemesi nedeniyle MÖ 75'de henüz üretilmediği önerilmiştir⁹⁶. Hama Form 5, bu tip kaplardır⁹⁷. Bu tipe ait DSA örneklerine aynı tarihlerde birçok merkezde de rastlanmıştır⁹⁸. DSA tipi düz dudak tablalı kaplar ile benzer yapıdaki bir örnek, Knossos'da yerel üretim kaplar arasında yer almaktadır. Knossos örneği burada, olasılıkla MÖ 1. yüzyılın ortası veya son yıllarında inşa edilen ve aşağı yukarı MS 50'ye kadar kullanıldığı belirtilen Roma yapısından ele geçmiştir⁹⁹. Kappadokia-Komanası'nda da bu tip DSA taklitleri ele geçmiştir. Komana örnekleri DSA tiplerine göre derin kaplardır. Ancak DSA formları ile paralel formlar olduğu önerilerek MÖ 1. yüzyıl ortaları – MS 1. yüzyıl sonları arasına tarihlenmiştir¹⁰⁰. Sinabiç'tan düz dudak tablalı bu kâseleri hem DSA üretimleri hem de bu türün taklidi merkezler dikkate alındığında genel olarak MÖ 1. yüzyıl ortaları-MS 1. yüzyıla tarihlenebilir.

92 Hayes 1985a, Tav. II, 5.

93 Crowfoot – Crowfoot – Kenyon 1957, 296-297, Fig. 68, 3, 326, fig. 77, 3-5.

94 Waage 1948, 22, Pl. III, 105f, 105k.

95 Waage 1948, 22, Pl. III, 106.

96 Slane 1997, 302, Pl. 15, FW 147-150.

97 Cristensen – Johansen 1971, Fig. 33, 5.

98 Hayes 1985b, 189, Fig. 51, 1-5(Jerusalem); Gassner 1977, 122, Taf. 41, 472; Meriç 2002, 43, Taf. 15, K 132; Mitsopoulos-Leon 1991, 88, Taf. 105, G3; Mitsopoulos-Leon 1972-75, 504, fig. 3b(Ephesos); Zelle 1997, 35, Abb. 5, 9(Assos); Unterkirchner 1983, 178, Form 3, Abb. 1(Samos); Hayes 1973, 447, 451, Pl. 85, 126; Slane 1986, 277, 317-318, Fig. 2, 3; Slane Wright – Jones 1980, 143-144, Fig. 3, 19(Korinth); Adamsheck 1979, 58, Fig. 9, ER 27(Kenchreai); Hayes 2008, Fig. 25, 3, 71-73(Atina Agorasi).

99 Hayes 1971, 270, Fig. 18, 18.

100 Körsulu 2011, 211-216, 381-384, Kat. No: 171-177, Lev. XLIV-XLV; Körsulu 2013, 237-239, Kat. No: 76-80, Fig. 90-94.

Düz Dudak Tablalı Kâse/Tabaklar (Kat. No: 22-26, Fig. 6)

Bu grup altında tanıtılan Kat. No. 22-24 düz dudak tablalı kâselerdir. 23 ve 24 Nolu örneklerin düz dudak tablası üzerinde iki yiv bulunmaktadır. Kat. No: 25 ve 26'nın dudak tablası hafif aşağıya sarkıktır. Sinabiç'tan bu tiplerin düz dudak tablaları dışında karakteristik bir özelliği bulunmaması ve tam profili korunmuş bir örneğinin ele geçmemesi dolayısıyla tam bir karşılaştırma örneği tespit edilememiştir. Bununla birlikte Kıbrıs Sigillata kapları arasında Hayes Form P4 ve Hayes RCRF Form 3 ve 5 ile yakın görünmektedir. Hayes Form P4, dudak tablası üzeri rulet bezemeli küçük sığ tabaklardır. Çok yaygın olan bu tipler, MS 1. yüzyılın başından ortalarına kadar tarihlenmiştir¹⁰¹. Hayes RCRF Form 3, Hayes Form P3 ile aynıdır¹⁰². Hayes RCRF Form 5, düz dudak tablası hafif sarkık, dudağı üzerinde rulet bezemeli küresel gövdeli ve yüksek ayaklı küçük kâselerdir. Hayes Form 3'ün bir benzeri olduğunu söylediği tipi, Augustus Dönemi ve olasılıkla daha geçe vermiştir¹⁰³. Anemurium'dan düz dudak tablası üzeri yiv ve rulet bezemeli geniş Kıbrıs Sigillata tabakları da Hayes'in bu tiplerine verilmiştir¹⁰⁴.

Kıbrıs Sigillata Kapları dışında Sinabiç'tan bu kaplar, Doğu Sigillata A gruplarından Hayes Form 12 ile de karşılaştırılabilir. Hayes, düz dipli tabaklar olarak tanımladığı tipi MÖ 40 ile MS 10 arasına tarihlenmiştir¹⁰⁵. Anemurium'dan bir örneği, tam düz tabla şeklindeki örneğiyle dikkat çekmektedir¹⁰⁶. Sinabiç buluntuları Anemuriumdan bu parça ile benzer şekilde düz dudak tablalıdır. Doğu Sigillata A kaplarının yaygın formlarından biri olan bu tiplere Antiocheia¹⁰⁷, Samaria¹⁰⁸, Tarsus¹⁰⁹ yanında birçok merkezde rastlanmıştır.

Sinabiç kâse/tabakları, en yakın olarak Kıbrıs ve Doğu Sigillata A kaplarının söz konusu tipleriyle ilişkili gibidir. Bu çerçevede aşağı yukarı aynı tarihleri işaret eden bu gruplarla paralel olarak Sinabiç buluntuları için genel olarak Augustus Dönemi ile MS 1. yüzyılın ilk yarısı önerilebilir.

Dışa Çekik Ağız Kenarlı Tabaklar (Kat. No: 27-29, Fig. 6-7)

Dışa çekik ağız kenarlı tabakların bir oluk bulunmaktadır. Ağız kenarından keskin bir açı ile gövdeye bağlanmaktadır. Sinabiç'ta tam profili korunmuş örnekleri ele geçmemiştir. Bununla birlikte oluklu ağız kenarı ve keskin gövde geçişiyle en yakın paraleli DSA kapları arasında Hayes Form 28'dir. Hayes, bunları Erken Roma

101 Hayes 1985a, 81, Tav. XVIII, 8-9.

102 Hayes 1967, 68-69, Form 3.

103 Hayes 1967, 68, 70, Form 5.

104 Williams 1989, 4, Fig. 1, 9-12.

105 Hayes 1985a, 19-20, Tav. II, 10.

106 Williams 1989, 4, Fig. 4, 59.

107 Waage 1948, Pl. IV, 142-143.

108 Crowfoot – Crowfoot – Kenyon 1957, Fig. 79, 1-4, 7.

109 Jones 1950, Fig. 188, C, 203, 769.

dönemi içinde muhtemelen MÖ 10/1 ile aşağı yukarı M.S. 15–30 arasına tarihlenmiştir¹¹⁰. Antiocheia'nın Geç Hellenistik Dönem (MÖ 2. yüzyıl ortası–1. yüzyıl sonu) kapları arasında yer almaktadır¹¹¹. Tarsus-Gözlükule'den bu tip bir tabak, MÖ geç 1. yüzyıl-MS 1. yüzyılın ilk yarısına ait depozitten ele geçmiştir. Jones, bu tipin örneklerinin Tarsus'da Erken İmparatorluk Dönemi'ne kadar bulunmadığını söylemiştir¹¹². Kenyon, Samaria'dan bu tipin bezemesizi örneklerinin erken olabileceğini, dış tarafı rulet bezemeli örneklerinin ise MS geç 2. yüzyıl ile 3. yüzyıla ait olduğunu söylemiştir¹¹³. Sinobiç tabakları, yivli ağız kenarları ve bezemesiz oluşuyla Crowfoot'un erkeni önerdiği Samaria örneğiyle benzerlik göstermektedir. Tel Anafa'da yoğun olarak Rom 1B (MS erken 1. yüzyıl) ve az miktarda Rom 1C (MS 1. yüzyılın başı ve ortası) kontekstlerinde ele geçmiştir¹¹⁴. Tell Anafa'da bu tipin imitasyonu olabileceği önerilen küçük bir parça da, Roma 1B veya 1C kontekstinden ele geçmiştir¹¹⁵. Atina Agorasında Grup F'den örneği¹¹⁶, aşağı yukarı MÖ 25–1 arasına verilmiştir¹¹⁷. Bunun dışında Agora'dan örnekleri, MS 1–50, MS 5–20 tarihlerine ait kontekstlerden ele geçmiştir. Bir örneğe ise Geç Roma Dönemi kontekstinde rastlanmıştır. Ancak bu parça için aşağı yukarı MÖ 30–15 arası önerilmiştir¹¹⁸. Bu tip DSA örneklerine Akdenis kıyılarındaki Hellenistik birçok merkezde de rastlanmıştır¹¹⁹.

Doğu Sigillata B kapları arasında da bu tip görülmektedir. Hayes Form 2 ve 3'dür. Hayes, Batı sigillatalarıyla bağlantılı olduklarından söz ettiği her iki DSB tipinin de muhtemelen Augustus Dönemi'ne ait olduğunu önermiştir¹²⁰. Bu tip dudak kenarlı tabaklar, Çandarlı Form 5'i oluşturmaktadır. Loeschcke'de bu tipi, Haltern Form 1 ile karşılaştırmış ve bunların Augustus Dönemi'ndeki varlığından söz etmiştir¹²¹.

Kappadokia Komanası'nda yerel olduğu önerilen kaplar arasında bu tip tabaklara rastlanmıştır. DSA ve DSB tipleri ile benzer profilleriyle MÖ 1. yüzyıl sonları ve

110 Hayes 1985a, 27, Tav. IV, 10-12.

111 Waage 1948, 22–23, Pl. III, 113f, 113k.

112 Jones 1950, 181, Fig. 192, A.

113 Crowfoot – Crowfoot – Kenyon 1957, 310, Fig. 79, 8.

114 Slane 1997, 306, Pl. 16, FW 165–171.

115 Slane 1997, 382, Pl. 35, FW 605.

116 Robinson 1959, 11, Pl. 60, F 4.

117 Hayes 2008, 136, Pl. 6, 136.

118 Hayes 2008, 136, Pl. 6, 135–139.

119 Zoroğlu 1986, 79–80, Çiz. 4, Form 13(Samsat); Hellström 1965, Pl. 35, 202(Labraunda); Mitsopoulos-Leon 1991, 88, Taf. 110; G 19(Ephesos); Technau 1929, 49, Abb. 38(Samos); Cristensen – Johansen 1971, Hama Form 13, fig. 39(Hama); Cox 1949, 10, No. 58–60(Dura-Europos); Baly 1962, 282, Pl. XLIII, C.1(Nessana); Riley 1975, 51, 138(Caisereia).

120 Hayes 1985a, 53, Tav. XI, 10–11; Ayrıca bu tip DSB örnekleri için bakınız: Meriç 2002, 49, 56, Taf. 20, K173–174; Mitsopoulos-Leon 1991, 100, H13-H22; Outschar 1996, 50, Taf. 5, 143; Heberdey 1906, 171, 28; Mitsopoulos-Leon 1972–75, 33, 5H; Zelle 1997, 48, Abb. 9, 65–66; Zahn 1904, Abb. 550, 132; Hayes 2008, 141, fig. 7, 187.

121 Loeschcke 1912, 363, Taf. XXVII, 5; Çandarlı örnekleri için ayrıca bakınız: Hayes 1991, 181, Fig. LXI, 16.

MS 1. yüzyıl ortaları bu kaplar için önerilmiştir¹²². Benzer profil özellikleri gösteren Sinabiç buluntusu tabaklar için de aynı tarihi önermek mümkündür.

Yüksek Profilli Bardak/Fincanlar (Kat. No: 30-31, Fig. 7)

Sinabiç'ta ağız ve gövde bölümü korunmuş iki örnek tespit edilmiştir. Kat. No: 30, yüksek profili ve gövdeden kaideye geçişiyle karakteristiktir. Kat. No: 31, sadece ağız kenarı korunmuş küçük bir parçadır. Sinabiç'ta tam profili korunmuş örnekleri ele geçmeyen bu kaplar, dışa doğru açılan gövde yapısı ve kaideye geçişteki profiliyle Hayes'in DSA sınıflandırmasında Form 42 ile ilişkili görünmektedir. Hayes bu tipi, aşağı yukarı MÖ 10 ile MS 20/30 arasına vermiş ve daha geç olabileceğini de söylemiştir¹²³. Samaria'da tarihlenebilir bir örneği MS 1. yüzyıla verilmiştir¹²⁴. Batıda MS 1.ve 2. yüzyılda çok popüler olan bu tiplerin Samaria'dan örneklerinin bu tarihten daha erkeni gösterebileceği ancak bunun belirsiz olduğu söylenmiştir¹²⁵. Antiocheia'da bu tipler, Erken Roma Dönemi'nin ilk iki evresine (MÖ geç 1. yüzyıl – MS 1. yüzyılın ilk yarısı) yerleştirilmiştir¹²⁶. Tarsus-Gözlükule buluntusu, MÖ geç 1. yüzyıl – MS 1. yüzyılın ilk yarısına ait kontekstten ele geçmiştir¹²⁷. Tel Anafa'da da benzer şekilde MÖ geç 1. yüzyıl – MS erken 1. yüzyıl kontekstlerinde tespit edilmiştir. Slane, Tel Anafa buluntularının hem stratigrafik kontekstlerinin hem de kapların dekoratif detaylarının Hayes'in verdiği tarihi doğruladığını söylemiştir¹²⁸. Atina Agorası'nda Grup F'de (MÖ 75-1) ve daha sonra aşağı yukarı MS 20-40 arasına verilen kontekstten gelmiştir¹²⁹. Bu kaplara az sayıdaki kentte de benzer örneklerine rastlanmıştır¹³⁰. Sinabiç'tan örnekler, DSA kaplarının fincan veya bardak olarak tanımlanan bu tiplerinin taklidi olmalıdır ve bu kaplarla paralel olarak MÖ 1. yüzyılın sonlarıyla MS 1. yüzyılın ilk yarısına verilebilir.

Yüksek Profilli Fincanlar (Kat. No: 32-35, Fig. 7)

Sinabiç'te iyi korunmuş durumda üç ağız-gövde ile bir adet kaide-gövde parçası ele geçmiştir. Bunun yanında bu tipe ait olabilecek küçük parçalar tespit edilmiştir. Çok az bir bölümleri korunmuş olan ağız-gövde parçalarının kısa kenarları "S" profilidir. Ağızdan gövdeye keskin birer dönüş yapmaktadırlar. Gövdeleri ise koniktir. Dış yüzeylerinde dudak kenarı ve gövdeye geçişlerinde ince yivler bulunmaktadır. Kat. No: 34'in dışında gövde geçişi altında iki sıra rulet bezemesi vardır. Kaide ve gövde

122 Körsulu 2013, 245-248, Fig. 96-100.

123 Hayes 1985a, 32-33, Tav. VI, 4-7.

124 Crowfoot – Crowfoot – Kenyon 1957, 312, Fig. 70, 1.

125 Crowfoot – Crowfoot – Kenyon 1957, 336, Fig. 81, 3-4.

126 Waage 1948, 38, Pl. V, 445-446.

127 Jones 1950, 249, Fig. 194, 500.

128 Slane 1997, 323, Pl. 23, FW 258-259.

129 Robinson 1959, 12, Pl. 60, F12, F14; Hayes 2008, 27, 134-135, Fig. 5, 117-121.

130 Christensen – Johansen, 1971, Fig. 64, 22. 1-3(Hama); Riley 1975, 44-45, Fig. 75(Caesarea); Kenrick 1985, 237, Fi. 43, 333. 1-2(Berenike); Adamsheck 1979, 57, Pl. 24c-d(Kenchreai).

parçasından oluşan Kat. No: 35 ise yüksek halka kaideli ve kaideden gövdeye keskin bir açılı ile geçmektedir. Kaide tabanı ile kaide halkası geçişinde de profillidir.

Sinabiç'ten bu kaplar profilleri ve dış yüzeylerindeki yivler ve rulet bezemeli örneği ile Doğu Sigillata A serisinde Hayes Form 47'nin taklidi olarak görünmektedir. Hayes bunları Arretine'de Haltern Form 8 ile karşılaştırmıştır. Aşağı yukarı MS 10–60/70 arasına tarihlemiştir¹³¹. Samaria Form 23 bu tip fincanlardır. Crowfoot, bunların Batı'da Dragendorff Form 26 ile eşdeğer olduğunu ve bazen "calathus cup" olarak tanımlandığını söylemiştir. Samaria'daki en erken örneğini Batı'da da ilk ortaya çıkışına denk gelen Augustus Dönemi'ne vermiş ve MS 1. yüzyılın karakteristik formlarından biri olduğunu belirtmiştir¹³². Sinobiç örnekleri, Samaria'da Augustus Dönemi'ne verilen tiplerden değildir. Tam olmasa da ağız kenarındaki yivler, konik gövde profili ve bu tipe ait olması muhtemel kaide örneği ile (Kat. No: 35) Antiocheia Form 453, 455 ve 460 ile ilişkili olmalıdır. Bunlar Antiocheia'da Erken Roma Pergamon kapları arasında geçmektedir¹³³. Tel Anafa Tip 34'dür. Tel Anafa örnekleri, burada Roma 1A-C (MÖ geç 1. yüzyıl – MS erken-orta 1. yüzyıl) kontekstlerinden ele geçmiştir¹³⁴. Tarsus'da Roma Pergamon kapları arasında değerlendirilen tipler, MÖ geç 1. yüzyıl – MS 1. yüzyılın ilk yarısına tarihlenen Roma dolgusundan ele geçmiştir¹³⁵. Atina Agoras'ında MS 1. yüzyıl içinde farklı kontekstlerden ele geçmiştir¹³⁶. Hayes, bu formun prototipinin Conspectus 22'nin (ve 17) Arretine kaplarında yer aldığını, aynı zamanda DSB kaplarında taklit edildiğini söylemiştir. DSA kalathos fincanlarının kronolojik dizisinin, Augustus Dönemi'nden MS 1. yüzyılın sonuna kadar devam ettiğini belirtmiştir¹³⁷. Bu tip DSA örneklerine aynı tarihlerde birçok Hellenistik merkezde de rastlanmıştır¹³⁸.

Batı sigillatalarında yaygın olan yüksek profilli bu fincanlar, Doğu Sigillata B serisi içinde de üretilmiştir. Hayes Form 30'dur. MS 1. yüzyılın ilk yılları ve sonrasına tarihlenmiştir¹³⁹. Hayes'in DSB kapları arasında Form 32'de bu tipler ile uzak olmayan kaplardır. Hayes, Form 32'nin özellikle MS 1. yüzyılın 2. çeyreği veya

131 Hayes 1985a, 35, Tav. VI, 15.

132 Crowfoot – Crowfoot – Kenyon 1957, 338, Fig. 68, 8, Fig. 81, 5–10.

133 Waage 1948, 34, Pl. V, 453, 455, 457, 460.

134 Slane 1997, 324–328, Pl. 24, FW 265–279.

135 Jones 1950, 244, Fig. 193- 194, 412-413, 417-418.

136 Hayes 2008, 138, Fig. 6, 154–160.

137 Hayes 2008, 29.

138 Wannagat 2006, Abb. 8(Uzuncaburç-Diakaisereia); Lloyd 1954, 101–102, Fig. 1, 1–7(Sultantepe); Zoroğlu 1986, Çiz. 10-11(Samsat); Doksanaltı 2006, 455, K164-165(Knidos); Mitsopoulos-Leon 1972–75, Fig. 3h(Ephesos); Unterkichner 1983, 182, Abb. 2, 10(Samos); Hayes 1973, 451, Pl. 85, 119-120; Adamscheck 1979, 57, Pl. 15, ER 24a-c, ER 25a-c; Slane Wright – Jones 1980, 145, Fig. 3, 23(Korinth); Hayes 1985b, Fig. 53-54, 16–20, 1-11(Jerusalem); Negew 1986, 24-25, Fig. 164-175(Nabate Oboda); Crithensen – Johansen 1971, 164, Form 23, Fig. 64, 23(Hama); Matthers 1978, Fig. 13, 33, 35(Tell Rifa'at); Hayes 1991, Fig. LX, 10, LXI, 1-2, 10-11, Fig. XVII, 18, 20(Paphos); Kenrick 1985, 237–238, Fig. 43, 334–1–2(Berenike).

139 Hayes 1985a, 53–54, 59, Tav. XII, 28.

yarısına ait olduğunu, ancak Atina Agorası'ndan gelen örneklerinin daha erkeni (MS 1–25) gösterdiğini söylemiştir¹⁴⁰. Bu tip DSB fincanlarına Batı Anadolu kıyı kentleri boyunca yaygın olarak rastlanmıştır¹⁴¹. Benzer fincanlar, Pergamon Sigillata kapları arasında da görülmektedir. Pergamon fincanları dört farklı varyasyon göstermektedir. Meyer-Schlichtmann, bunların Pergamon'daki başlangıcının MÖ 1. yüzyılın ortalarını gösterdiğini ve esas yoğunluğunun ise MS 1. yüzyılın ilk yarısında olduğunu söylemiştir. Formun en geç tarihinin ise MS 1. yüzyılın ortası veya 3. çeyreğine ait olduğunu belirtmiştir¹⁴². Korinth'te Demeter kutsal alanından iki örnek ise Samaria Form 23'ün taklidi olarak tanımlanmış ve MS 1. yüzyılın 2. veya 3. çeyreğine tarihlenmiştir¹⁴³. Kappadokia-Komanası'ndan yerel örnekler de özellikle DSA tipleriyle karşılaştırılarak MÖ geç 1. yüzyıl ile MS 1. yüzyıla verilmiştir¹⁴⁴. Genel olarak Batı Sigillataları etkisiyle MÖ geç 1. yüzyılda Doğu Sigillata gruplarına giren bu fincanların MS 1. yüzyılda da popüler olduğu anlaşılmaktadır. Bu gruplardan özellikle DSA tiplerine yakın görünen Sinabiç buluntuları içinde aynı tarihleri önermek mümkündür.

Dikey Kenarlı Fincanlar (Kat. No: 36-37, Fig. 7)

Sinabiç'ta ithal örnekleri de ele geçen bu tipler, dikey ağız kenarı profillendirilmiş, gövdeye geçişte küçük bir çıkıntısı olan konik ve yüksek gövde yapısına sahip fincanlardır. Sinabiç'ta ağız ve gövdelerinin az bir bölümü korunmuş iki örneği tespit edilmiştir.

Sinabiç fincanları, Hayes'in DSA serisinde Form 50 tipi ile paraleldir. Hayes bu fincanları, aşağı yukarı MS 60/70 ile 100 arasına vermiştir¹⁴⁵. Antiocheia Form 465 tipidir. Antiocheia'da bunlar, Erken Roma Dönemi'nin MS 1. yüzyılın 2. yarısına girdiği anlaşılan IV. ve en geç safhasını oluşturan V. safhalarından ele geçmiştir¹⁴⁶. Samaria'da Form 24a ve b olarak iki tipe ayrılmıştır. Sinabiç örnekleri, 24a tipidir. Ancak her iki tip de MS 1. yüzyıla tarihlenmiştir¹⁴⁷. Tel Anafa'da bu tipe ait bir gövde parçası, MS 1. yüzyılın erken ve orta evresine ait kontekste tespit edilmiştir¹⁴⁸. Tarsus'ta bu tipe girebilecek kalınlaştırılmış kenarlı bir örnek, höyükte stratigrafi

140 Hayes 1985a, 59–60, Tav. XIII, 3.

141 Robinson 1959, Pl. 61, G 18, Pl. 62, M 33, J 29, G 28, PL. 66, G 70 (DSB?), H 7 (DSB?); Slane 1990, Fig. 6, 95; Hellström 1965, 66–67, PL. 35, 221–224; Anderson-Stojanovic 1992, 52, Pl. 38, 321–325; Gassner 1997, 133, Taf. 43, 514; Meriç 2002, 4, 62–63, Taf. 26, K 270–278; Beyll 1993, Taf. 2–3, 28–33; Outschar 1996, Taf. 6, 133; Zelle, 1997: 43–45, Abb. 7–8, 43–46, Pülz, 1985: Abb. 2, 9–11; Doksanaltı 2006, 466, K175, 468–469, K178; Hayes 2008, Fig. 13, 377–398.

142 Meyer-Schlichtmann 1988, 112–113, Taf. 13, 182–183, 185–186, Taf. 34, 185.

143 Slane 1990, 61, Fig. 11, 126–127.

144 Körsulu 2011, 160–166, Kat. No: 118–120, Körsulu 2013, 215–218, Kat. No: 44–46.

145 Hayes 1985a, 36–37, Tav. VI, 18.

146 Waage 1948, 33–34, 38, Pl. V, 465.

147 Crowfoot – Crowfoot – Kenyon 1957, 312, 338–339, Fig. 81, 17–18, 22.

148 Slane 1997, 328, Pl. 25, FW 284.

dışından ele gemiřtir¹⁴⁹. Zoroğlu, bu fincanların Augustus dönemiyle birlikte başladığını nermiřtir¹⁵⁰. Atina Agorası'ndan bir kaide rneği, aşağı yukarı MS 120-150 kontekstinden ele gemiřtir¹⁵¹. Bu tip DSA rneklelerine yakın tarih aralığında birçok merkezde rastlamıřtır¹⁵². Samsat ve Tel Anafa buluntularını da dikkate alarak Sinabiç'tan bu fincanlar için M geç 1. yüzyıl – MS 1. yüzyıl önerilebilir.

Yuvarlatılmış Ağız Kenarlı Kıbrıs Sigillatası Tipi Kâseler (Kat. No: 38-42, Fig. 8)

Ağız kenarı dışta yuvarlatılmış, içe doğru meyilli cidara sahip kâselerdir. Sinabiç'ta bu tipe ait çok sayıda ağız ve gövde parçası korunmuş örnek tespit edilmiştir. Bunlar birebir olmasa da Kıbrıs sigillatalarının tipik formlarından yuvarlatılmış ağız kenarlı kâseleri ile benzerdir. Hayes, bu kâseleri ‘‘Cypriot Sigillata’’ ve Atlante yayınında ele almıştır. Bu formun erken rneklelerinin gövde profilinin kavislili, geç rneklelerinin ise keskin, omurga şeklinde olduğunu aktarmıştır. İlk rnekleleri MS 1. yüzyıl ortasına aittir. Keskin kenarlı rnekleleri MS 79 civarında vardır. İkinci rneği olasılıkla MS 2. yüzyılın ilk yarısına tarihlenmektedir¹⁵³. Hayes Atlante Form P 22'dir. P 22A ve B olmak üzere aynı şekilde iki varyasyona ayrılmıştır. Form 22A, M geç 1. yüzyıl – MS 1. yüzyıl başlarında çok yaygın, en geç tarihi ise aşağı yukarı MS 1. yüzyıl ortalarıdır. Form 22B, MS geç 1. yüzyıl ile Traianus Dönemi'ne kadarki evreyi işaret eder. Hayes, bu tipin Hadrianus Dönemi'nde ise sona erdiğini bildirmiřtir¹⁵⁴.

Paphos'da da bunların tipik rnekleleri tespit edilmiştir. Hayes, bunlar içinde benzer tanımlama ve tarihlemeleri vermiřtir¹⁵⁵. Tel Anafa'dan bir rneği, MS erken 1. yüzyıl kontekstinden ele gemiřtir¹⁵⁶. Tarsus'dan bir rneği, M geç 1. yüzyıl–MS 1. yüzyılın ilk yarısına ait depozitten ele gemiřtir¹⁵⁷. Perge'den rnekleleri, Hayes ile paralel olarak MS geç 1. yüzyıl ile Hadrianus Dönemi arasına verilmiřtir¹⁵⁸. Atina Agorası'nda benzer kenarlı Kıbrıs Sigillatası parçası, aşağı yukarı MS 120–150 arasına tarihlenen kontekstten ele geçmiştir. Ancak Hayes, bu örneğin kontekstten

149 Jones 1950, 248, Fig. 194, 499.

150 Zoroğlu 1986, 91-93, iz. 12, 1.

151 Hayes 2008, 138, Fig. 6, 161.

152 Tekocak 2006, 41, Lev. 3, 27(Kelenderis); Williams 1989, 13, Fig. 5, 69(Anemurium); Yıldız 2006, 104-105, Lev. 64-66, 459-488(Tarsus Cumhuriyet Alanı); Adak 1997, 55-57, Fig. 12, 24. 7(Zeugma); Kramer 2004, 194, Taf. 87, ESA168-170(Gindaros); Hayes 1985b, 190, Fig. 54, 17(Jerusalem); Christensen – Johansen 1971, Fig. 69, 24. 1-2(Hama); Dothan 1971, 56, Fig. 16. 22(Ashdod); Negew 1986, 24-25, Fig. 166-168, 171(Nabate Oboda); Riley 1975, 44-45, 73-75, 78(Caesarea Hipodrumu); Kenrick 1985, 238-239, Fig. 43, 336(Berenike); Adamsheck 1979, 56-57, Pl. 15, ER 23a, b, d, e(Kenchreai).

153 Hayes 1967, 68, 70, Form 7A-B.

154 Hayes 1985a, 84, Tav. XIX, 14–15.

155 Hayes 1991, 42–43, Fig. XIX, P 22, Fig. LII, 19, Fig. LXI, 21–22, Fig. LX, 12, Fig. LXVI, 26; Ayrıca bu tipin Salamis'ten bir rneği için bakınız: Diederichs 1980, Pl. 13–14, 145.

156 Slane 1997, 337, Pl. 36, FW 579.

157 Jones 1950, 250, Fig. 195, 524.

158 Fırat 1999, Lev. 32, 67.

daha erken bir tarihe ait olabileceğini önermiştir¹⁵⁹. Nessana'da benzer kenarlı tipler sigillata dışı kaplar arasındadır. Baly, bunların muhtemelen Roma tipleri olduğunu söylemiştir. Bunlar Nessana'da Roma Dönemi tabakası olduğu önerilen dolgudan ele geçmiştir¹⁶⁰. Aynı tip kaseler, seramik atölyesi de tespit edilen Nabatea sigillata tiplerinde tespit edilmiştir. Ancak Erken Roma Dönemi seramikleri başlığı altında ele alınan bu tipler için detaylı bir tarihmeden söz edilmemiştir¹⁶¹. Samaria'da benzer tipler, diğer kırmızı astarlı kaplar olarak ele alınmıştır ve bunlar için Augustus Dönemi ve sonrasında söz edilmiştir¹⁶². Perge Güney Hamamı'ndan bu tip iki örnek, lokalize edilemeyen Doğu Sigillata kâseleri olarak tanımlanmıştır¹⁶³. Porsuk Tepe'de de benzer tipler tespit edilmiştir. Abadie-Reynal, Porsuk örneklerinin Kıbrıs sigillatalarına oldukça yakın olduğunu, olasılıkla bölgesel üretim tipi olarak görünmediğini, sigillata tipinden etkilendiğini söylemiştir¹⁶⁴. Stobi'de bu tip iki örnek, kent in yerel/bölgesel renkli astarlı kapları arasındadır. Erken Roma Dönemi'ne ait tipleridir¹⁶⁵. Kappadokia-Komanası'dan yerel tipler, özellikle Kıbrıs Sigillata kaplarıyla ilişkilendirilerek genel olarak MÖ geç 1. yüzyıl ile Traianus Dönemi'ne verilmiştir¹⁶⁶.

Sinabiç buluntularını tam olarak Hayes'in sınıflandırmasına göre ayırmak mümkün değildir. Ancak Kıbrıs'ın ithal sigillata örneklerinin de ele geçtiği Sinabiç'tan kâseler, Kıbrıs kaplarının etkisinde üretilmiş olmalıdır. Buna göre genel olarak MÖ geç 1. yüzyıl ile Hadrianus Dönemi'ne tarihlenebilir.

Dikey Kenarlı Küçük Tabaklar (Kat. No: 43-44, Fig. 8)

Hem Doğu hem de Batı sigillatalarında görülen bu tabaklar, kenarı altında dışa doğru uzanan çıkıntısı ile karakteristiktir. Bu çıkıntıdan direkt gövdeye bağlanır. Genellikle halka kaidelidir. Sinabiç'ta bu tipe ait ağız ve gövde bölümü korunmuş iki örnek tespit edilmiştir.

Sinabiç'tan bu tabaklar da, DSA kapları arasında Hayes Form 34–37 arasındaki kaplarla benzer tiplerdir. Hayes, Form 34'ü MS 1. yüzyılın 2. çeyreği ile ortalarına, Form 35'i MS 40-70, Form 36 ve 37'yi MS 60-100 arasına vermiştir¹⁶⁷. Antiocheia Form 415, 417, 420, 422, 425, 426, 428, 430, 432 tiplerindedir. Antiocheia örnekleri, kent in Erken Roma Dönemi'nde MS 1. yüzyılın ilk çeyreği ile 2. çeyreği içlerine kadar sürdüğü önerilen ikinci tabakasından geçe ait olan III-V tabakalara tarihlenmiştir¹⁶⁸.

159 Hayes 2008, 202, Fig. 26, 820.

160 Baly 1962, 289, Pl. XLVIII, 15. 1–6.

161 Negew 1986, 30–33, 218–241.

162 Crowfoot – Crowfoot – Kenyon 1957, 344, Fig. 83, 8, 10.

163 Atik 1995, 76, Abb. 29, 120–121.

164 Abadie-Reynal 2003, 103, Pl. LXXI, 6.

165 Anderson-Stojanovic 1992, 110, Pl. 96, 826–827.

166 Körsulu 2011, 136-139, Kat. No: 96-98; Körsulu 2013, 206-207, Kat. No: 33-35.

167 Hayes 1985a, 29–31, Tav. 5, 6–13.

168 Waage 1948, 33, Pl. V, 425–426.

Samaria Form 14 ile ilişkilidir. Samaria örnekleri, ağız ve kaide yapısına göre 14a, b ve c olmak üzere üç tipe ayrılmıştır. Crowfoot, geçmişte bu tipin Doğu örnekleri için dikey dudak kenarlı Arretine formlarından türediğinin önerildiğini, ancak Samaria'dan gelen verilerin burada MÖ 30'dan önceki varlığını gösterdiğini söylemiştir. Bununla birlikte Augustus Dönemi'ne kadar yaygın olmadıklarını aktarmıştır¹⁶⁹. Tarsus'ta çok sayıda örneği, MÖ geç 1. yüzyıl ile MS 1. yüzyılın ilk yarısına verilen kontekstlerden, bir parça ise MS 2. yüzyıl ile olasılıkla erken 3. yüzyıla tarihlenen kontekstten gelmiştir¹⁷⁰. Tell Anafa Tip 23'dür. Bunlar Anafa'da yoğun olarak Roma 1C tabakasında (MS erken-orta 1. yüzyıl) tespit edilmiştir. Slane, buna göre Tell Anafa'da tabakaların Cladius-Nero Dönemi formu olduğunu önermiştir¹⁷¹. Jerusalem'da, Geç Hellenistik ve Erken Roman tabakalarından ele geçmiştir¹⁷². Samsat'ta MS 1. yüzyılın ilk yarısına ait olabilecekleri önerilmiştir¹⁷³. Atina Agorası'ndan tipleri, Grup G'de MS 1. yüzyılın ilk yarısına verilmiş olan tabaka II'den gelmektedir¹⁷⁴. Hayes'in yayınında Atina Agorası'ndan örnekleri, MS 20–50 arasındaki kontekstten ele geçmiştir. Agora'da MS erken 2. yüzyıla kadar farklı kontekstlerden örnekleri ele geçmiştir. Bir örneği ise Geç Roma Dönemi malzemesi ile karışık kontekste tespit edilmiştir¹⁷⁵. Bu tip DSA kapları, Akdeniz kıyılarında birçok merkezde de ele geçmiştir¹⁷⁶.

Doğu Sigillata A kaplarının bu yaygın formu DSB, Kıbrıs sigillataları, Çandarlı ve Pegamon kaplarında da üretilmiştir. DSB tipi Hayes'in sınıflandırmasında Form 6-8'i oluşturmaktadır. Hayes, Form 6 ve 7'nin muhtemelen Augustus Dönemi sonrasına, özellikle MS 1. yüzyılın 2. çeyreğine ait olduğunu önermiştir. Form 8'i ise MS 1. yüzyılın ortalarına tarihlemiştir¹⁷⁷. Hayes, Arretine üretimlerinden Goudineau 39c'nin kopyası olduğunu söylediği Kıbrıs sigillatalarının muhtemelen MS 1. yüzyılın ortasına ait olduğunu önermiştir¹⁷⁸. Çandarlı üretiminde Loeschcke 1 tipidir. Bunlar Augustus Dönemi sonrasınadır¹⁷⁹. Meyer-Schlichtmann, Pergamon tiplerini Arretine benzeri tabaklar olarak tanımlanmış ve MÖ 1. yüzyıl ortası ile MS 1. yüzyılın

169 Crowfoot – Crowfoot – Kenyon 1957, 310–311, 332, Fig. 79, 14–22.

170 Jones 1950, 241–242, Fig. 192, 372–394.

171 Slane 1997, 307–308, Pl. 16, FW 172–175.

172 Hayes 1985b, 189–190, Fig. 52, 22–27, Fig. 53, 1–7.

173 Zoroğlu 1986, 81–82, Çiz. 5, 1–12.

174 Robinson 1959, 24, Pl. 60, G 10–11.

175 Hayes 2008, 136–137, Fig. 6, 140–147.

176 Williams 1989, 12–13, Fig. 5, 63–65 (Anemurium); Atik 1995, 70, Abb. 28, 104 (Perge); Zelle 1990, 103, Abb. 6, 13–14; Zelle 1997, 35–36, Abb. 5, 11–15 (Assos); Hayes 1973, 451, Pl. 85, 127–128; Slane 1990, 48, Fig. 5, 90 (Korinth); Christensen – Johansen 1971, Form 14, Fig. 39–40 (Hama); Cox 1949, 12, no. 65–67 (Dura Europos); Negew 1986, 24, 159–160 (Nabate Oboda).

177 Hayes 1985a, 54–55, Tav. XI, 15–19; DSB kapları için ayrıca bkz: Gassner 1997, Taf. 42, 492–494; Meriç 2002, Taf. 20–21, K184–199; Tekkök-Bicken 1996, 54, Fig. 20, A106; Hayes 2008, 141, Fig. 6, 191–192.

178 Hayes 1985, 82, Tav. XVIII, 15; Hayes 1991, 40, Fig. XVIII, 8–9.

179 Loeschcke 1912, 360–362, Taf. XXVIII, 1.

3. çeyreği arasına tarihlenmiştir¹⁸⁰. Samos'da bu tipe ait DSA, DSB ve DSC örnekleri tespit edilmiştir¹⁸¹. Bu verilerle Sinabiç buluntuları da genel olarak MS 1. yüzyıla tarihlenebilir.

Gövdesi Profilli, Geniş Tabaklar (Kat. No: 45-49, Fig. 8)

Yuvarlatılmış ağız kenarından sonra profilli gövde yapısına sahip tabaklardır. Sinabiç'ta ağız ve gövde parçaları korunmuş olan örnekleri ele geçen tipler, geniş ağız ve profilli gövde yapısıyla Hayes'in DSA sınıflandırmasında Form 54 ile paralel görünmektedir. Hayes bu tiplerin Flaviuslar Dönemi'nin başında Vespasianus dönemi ile üretiminin başladığını; daha sonra Antiocheia'da MS 2. yüzyıl başına ait kontekstlerde ve Paphos'ta Hadrianus Dönemi kontekstlerinde yoğun ele geçtiğini söylemiştir. Buna göre aşağı yukarı MS 75/80 ile 130/150 arasına tarihlenmiştir¹⁸². Sinabiç'tan Kat. No: 45-46, daha dar olan içe dönük kenarı ve dik yapısıyla Hayes'in bu tipe ait 4 Nolu örneğiyle(Paphos); Kat. No: 47-49 arasında tanıtılan tipler ise daha geniş ve içe dönük geniş ağız kenarları, gövdedeki kademeli geçişleri ve daha ağır yapılarıyla Hayes'in 5 Nolu örneği olan Samaria buluntusuyla yakındır.

Formun, Samaria'da tek örneği bulunmuştur ve bunun olasılıkla MS 1.-2. yüzyıl tipi olduğu önerilmiştir¹⁸³. Antiocheia'dan Form 615 ve 618 bu tip tabaklardır. Birbirine yakın iki tip olduğundan söz edilen bu kapların her ikisi de kentte Orta İmparatorluk Dönemi buluntuları arasındadır¹⁸⁴. Sinabiç'tan Kat. No: 45-46, Antiocheia Form 615 tipiyle; Kat. No: 47-49 ise 618 tipi ile benzerlik göstermektedir. Tarsus-Gözlükule buluntuları da Orta İmparatorluk Dönemi malzemeleri arasındadır¹⁸⁵. Bu tip DSA kapları, benzer tarihlerde başka merkezlerde de tespit edilmiştir¹⁸⁶. DSA kaplarının kademeli gövde yapısına sahip geniş tabaklarının taklidi olduğu anlaşılan Sinabiç buluntuları, Hayes'e göre genel olarak MS 1. yüzyılın sonları ile 2. yüzyılın ilk yarısına verilebilir.

Dikey Kenarlı Küçük Fincan/Bardaklar (Kat. No: 50-52, Fig. 9)

Dudağı yuvarlatılmış dikey kenarlı fincanlardır. Ağız kenarından gövdeye geçişte bir dirsek yapmaktadır. Gövde koniktir. Kat. No: 50 ve 51'de dudak kenarı altında derin yivler vardır.

180 Meyer-Schlichtmann 1988, 151-153, Taf. 19, 34, Kat. No: 318-325; Çandarlı ve Pergamon tabakları için ayrıca bkz: Hayes 1985a, 75, Tav. XVI, 16; Zelle 1997, Abb. 23, 432-443; Bailey 1993, 239, Fig. 12, 154.

181 Unterkircher 1983, 180, Abb. 2, 8.

182 Hayes 1985, 38, Tav. VIII, 4-5.

183 Crowfoot - Crowfoot - Kenyon 1957, 309, 326, Fig. 77, 2.

184 Waage 1948, 39-40, Pl. VI, 615a, f, 618k.

185 Jones 1950, 270, Fig. 202, 738-740.

186 Yıldız 2006, Le. 26, 182-183(Tarsus); Christensen - Johansen, 1971, Fig. 33, 4. 2(Hama); Negew 1986, 158, Fig. 151-153(Nabate Oboda); Baly 1962, Pl. XLIII, D1-4(Nessana).

Sinabıç'tan bu fincanlar, yuvarlatılmış ağız kenarı, gövdeye geçişte yer alan dirseği ve konik gövde yapısıyla Kıbrıs Sigillata kaplarının Hayes Atlante Form P27 ve P28 tiplerini hatırlatmaktadır. Hayes, P27'nin P28'in eski bir varyasyonu olduğunu, P28'in ise gövdeye geçişteki dirseği dışında P22 ile benzer olduğunu söylemiştir. P28'i MS 1. yüzyıla tarihlenmiş be bu yüzyılın başında sonuna kadar var olduğunu eklemiştir¹⁸⁷. Bunlar Hayes Cyriot Sigillata" serisinde ise Form 6 ve 8 tipleridir¹⁸⁸. Atina Agorası'nda P28 tipi bir örnek, yaklaşık MS 50 kontekstinden ele geçmiş ve olasılıkla MS geç 1. yüzyıla ait olabileceği önerilmiştir¹⁸⁹. Bu tipe ait örnekler, Paphos¹⁹⁰, Kıbrıs Araştırmaları'nda¹⁹¹ ele geçmiştir. Bu verilerle Kıbrıs Sigillataları'nın bu tipe ilişkili olduğu anlaşılan Sinabıç örneklerini MS 1. yüzyıla vermek mümkündür.

Yuvarlatılmış Ağız Kenarlı Geniş Tabaklar (Kat. No: 53-54, Fig. 9)

Sinabıç'ta bu tipe ait ağız ve gövdelerinin bir bölümü korunmuş birkaç parça tespit edilmiştir. Ağız kenarları dışta yuvarlatılmıştır. Gövdede bir açığı yapmaktadır. Kalın cidarlı örneklerdir. Bu tipler, yuvarlatılmış ağız kenarları ve geniş yapılarıyla Kıbrıs Sigillataları ve Geç Roma Dönemi Afrika Kırmızı Astarlı Kapları'nın popüler formlarını hatırlatmaktadır. Kıbrıs örnekleri, Hayes RCRF Form 9-10¹⁹² ve Hayes Atlante Form P10-11¹⁹³ kaplarıdır. Afrika Kırmızı Astarlı Kapları ise Hayes Form 99'dur¹⁹⁴. Afrika Kırmızı Astarlı örnekleri, yayvan gövde profiline sahip ve derin kaplardır. Sinabıç buluntuları, gövdedeki keskin açılı ve tam profili korunmuş örnekleri ele geçmemekle birlikte genel görünüşüyle büyük olasılıkla sığ bir gövde profiline sahip olmasıyla Kıbrıs Sigillata tiplerine daha yakın görünmektedir. Kentte ithal Kıbrıs Sigillata örneklerinin ele geçmesi ve Kıbrıs Sigillatalarıyla ilişkili olduğu anlaşılan başka gruplarında bulunması da bunu desteklemektedir.

Hayes Atlante Form P10, MS 1. yüzyıla; P11, MS 1. yüzyılın ikinci yarısı ile 2. yüzyılın ilk yarısı arasına tarihlenmiştir¹⁹⁵. Hayes, bu tiplerin Paphos örneklerini de ele almıştır. Burada çok yaygın olmadığını belirttiği Form P10 için MS 1. yüzyılın erken yıllarından ortasına kadar devam ettiğini; P11 için ise Atlante ile aynı tarihi önermiştir¹⁹⁶. Tarsus-Gözlükule örnekleri, MÖ geç 1. yüzyıl ile MS erken 3. yüzyıla kadar uzanan kontekstlerde tespit edilmiştir¹⁹⁷. Atina Agorası'nda MS 1. yüzyıl ile

187 Hayes 1985a, 85-86, Tav. XX, 5-7.

188 Hayes 1967, 68, 70, Form 6 ve 8.

189 Hayes 2008, 830, Fig. 26, 821.

190 Hayes 1991, 43, Fig. XIX, 28.

191 Vessberg – Westholm 1956, Fig. 30, 4.

192 Hayes 1967, 71, Form 9-10.

193 Hayes 1985a, Tav. XIX, 1-3.

194 Hayes 1972, Fig. 28, Form 99.

195 Hayes 1985a, 82.

196 Hayes 1991, 40, Fig. XVIII, 11. 2-3, LXV, 20-22.

197 Jones 1950, 272, Fig. 203, 768, 770-772.

MS erken 2. yüzyıl tabakasından ele geçmiştir¹⁹⁸. Atina Agorsın'ndan bir diğer örnek, MS 140-170 kontekstinden ele geçmiştir. Fakat bu kabın daha erken olabileceği önerilmiştir¹⁹⁹. Bu verilerle Kıbrıs Sigillata tiplerinin taklidi olduğu anlaşılan Sinabiç tabakları için de genel olarak MS 1. yüzyıl ile 2. yüzyılın ilk yarısı önerilebilir.

Yuvarlatılmış Ağız Kenarlı Kâseler (Kat. No: 55-57, Fig. 9)

Yuvarlatılmış ağız kenarı altında iki yiv bulunan kâselerdir. Gövde küreseldir. Kat. No: 55 ve 56, bu tip kâselerdir. Kat. No: 57'de yuvarlatılmış ağız kenarı altında yiv bulunmamaktadır. Ancak yuvarlatılmış ağız kenarı, gövde profili ve cidar kalınlığı bu örneğin de aynı tipte kâseler olduğuna işaret etmektedir.

Sinabiç'tan kâselerin tam profili korunmuş örnekleri tespit edilememiştir. Bununla birlikte bu kaplar yuvarlatılmış ağız kenarı, dudağı altındaki yivleri ve gövde profiliyle Hayes'in DSA sınıflandırmasında Form Geç B tipini hatırlatmaktadır. Hayes, geniş kâseler olduğunu söylediği grubu, MS 2. yüzyıl sonlarına tarihlemiştir²⁰⁰. Antiocheia'dan örneği de Orta Roma Dönemi kapları arasındadır²⁰¹. Benzer şekilde yuvarlatılmış ağız kenarı altında iki yiv bulunan kâseler, Afrika Kırmızı Astarlı Kapları arasında da görülmektedir. Hayes Form 9 tipini oluşturan kâseler, Sinabiç kâseleriyle oldukça yakındır. Formun, A tipinde yivler arasında rulet bezemesi bulunmaktadır. B tipi ise bezemesiz kaplardır. Hayes, bunları genel olarak MS 2. yüzyıla tarihlemiştir²⁰². Antiocheia'dan tipleri, Geç Roma Dönemi kapları arasındadır²⁰³. Sinabiç kâseleri, genel olarak her iki grubun kâseleriyle de benzerlikler taşımaktadır ve olasılıkla bu kaplarla ilişkilidir. Bununla birlikte her iki grubun kâseleri de aynı tarihleri işaret etmektedir. Buna göre Sinabiç buluntularını da bunlarla paralel olarak MS 2. yüzyıla tarihlemek mümkündür.

Düz Kenarlı Tabaklar (Kat. No: 58-59, Fig. 9)

Sinabiç'ta yalnız ağız ve gövde bölümleri korunmuş iki örnek tespit edilmiştir. Düz kenarlıdır. Gövdede keskin bir açığı yapmaktadır. Kentte tam profili korunmuş örneği ele geçmeyen bu tabaklar, düz kenarı ve açılı gövde yapısıyla Hayes'in Doğu Sigillata A serisinde Form 52'yi hatırlatmaktadır. Hayes nadir olduğunu söylediği bu tabak formunun Paphos'tan verdiği tek örneğinin Hadrianus Dönemi kontekstinden geldiğini söylemiştir²⁰⁴. Hayes, aynı parçayı Paphos yayınında tekrar ele almış ve soru işaretiyle birlikte MS erken 2. yüzyıla tarihlemiştir²⁰⁵. Sinabiç'tan bu tabaklar, DSA

198 Robinson 1959, 41, Pl. 67, G174.

199 Hayes 2008, 202, Fig. 26, 817.

200 Hayes 1985a, 42, Tav. VIII, 5.

201 Waage 1948, 40-41, Pl. VII, 677, Fig. 23,13.

202 Hayes 1972, 35-37, Fig. 4, Form 9.

203 Waage 1948, 50, Pl. 10, 888, 897.

204 Hayes 1985a, 38, Tav. VI, 21.

205 Hayes 1991, 36, Fig. XVII, 17.

kapları yanında düz kenarı ve açılı gövde profiliyle Afrika Kırmızı Astarlı Kapları'nın Hayes Form 16 ve 18 ait tabaklarını da hatırlatmaktadır. Hayes, Form 16'nın MS 2. yüzyılın erken kontektlerinde ele geçmediğini söyleyerek yaklaşık MS 150-200 arasına tarihlemiştir²⁰⁶. Form 18'i ise MS erken 3. yüzyıla vermiştir²⁰⁷. Kappadokia Komanası'nda da Sinabıç'tan bu tabaklarla paralel tipler, yerel üretim kaplar arasındadır. Bunlar Afrika Kırmızı Astarlı Kapları karşılaştırılarak MS 2. yüzyılın 2 yarısı ve erken 3. yüzyıla yerleştirilmiştir²⁰⁸.

Sinabıç buluntusu iki tabak, bu üretim gruplarının örneklerine göre daha kalın cidarlı birer kaptır. Ancak genel karakteriyle ise tiplerin her biriyle yakındır ve olasılıkla bu üretim gruplarıyla ilişkili olarak MS 2. yüzyıl ile erken 3. yüzyıl üretimi olmalıdır.

Değerlendirme ve Sonuç

Sinabıç (Dalisandos?) antik yerleşim alanının tarihsel gelişimi üzerine çok fazla veri bulunmamaktadır. Bununla birlikte zengin süslemeli lahitler ve kaya mezarlarıyla süslü Roma Dönemi Nekropolisi önemlidir. Bunun dışında seramikler kentin kronolojisi üzerine bilgiler vermektedir. Yerleşimde tespit edilen ithal Doğu Sigillata A, Kıbrıs Sigillatası ve Kurşun Sırlı Seramikler genel olarak Geç Hellenistik-Erken Roma Dönemleri'ni vermiştir. Bu çalışmaya konu olan seramik buluntular da bu tarihsel sürece önemli katkılar sunmaktadır. Hellenistik Dönemin popüler kâseleri olan içe çekik ağızlı kâselerle seramiklerin en erken örnekleri MÖ 3. yüzyıla geri gitmektedir. Yivli tabak ve yuvarlatılmış ağız kenarlı tabaklar da içe çekik ağızlı tabaklarla birlikte MÖ 3.-1. yüzyılları vermektedir. MÖ 2. yüzyılın ortasından itibaren ve özellikle MÖ 1. yüzyıl ile MS 1. yüzyılda buluntuların yoğunlaştığı görülmektedir. MS 2. yüzyıl ile birlikte en geç tarihli parça ise MS erken 3. yüzyılı göstermektedir.

İçe çekik ağızlı kâseler, yivli tabak ve yuvarlatılmış ağız kenarlı tabaklar, Hellenistik Dönem'in karakteristik gruplarıdır. Bunlardan Yivli tabak örneği oldukça küçük bir parçadır ve iyi durumda da olmaması nedeniyle bununla ilgili çok fazla bir şey söylemek mümkün değildir. Ancak yuvarlatılmış ağız kenarlı tabak astar kalitesi ve tekniği ile diğer parçalardan farklılık göstermektedir. Astar rengi ve daldırma astar özelliği, bu parçanın yaygın olarak bulunduğu Kilikia kıyılarının mallarını hatırlatmaktadır. İçe çekik ağızlı kaseler, Hellenistik Dönemin bütün yerleşimlerinde yaygın formlardan biridir. MÖ 2. yüzyılın ortalarından MS erken 3. yüzyıla kadar tespit edilen kaplar ise yerleşimde ithal örnekleri de bulunan Doğu Sigillatalarından DSA ve Kıbrıs Sigillatalarının (DSD) tipik formlarıyla paralel kaplardır. DSA kaplarının ilk örnekleriyle başlayan bu kap grupları, MÖ 1. yüzyıl sonları/Augustus Dönemi ile MS 1. yüzyılda Batı Sigillataları etkisiyle Doğu Sigillataları'na giren tipik fincan ve tabaklarla devam etmektedir. Bu tipler DSA, DSB ve Kıbrıs Sigillatalarında (DSD) da üretilmiştir. Sinabıç buluntusu benzer fincan ve tabaklar da özellikle DSA tipleriyle oldukça yakındır. Bunun yanında Kıbrıs Sigillatasının tipik formlarıyla

206 Hayes 1972, 41-42, Fig. 6, Form 16.

207 Hayes 1972, 43, Fig. 6, Form 18.

208 Körsulu 2011, 246-247, Lev. LIII, 206-207; Körsulu 2016, 533, 541, Kat. No: 13-14.

ilişkili örnekleri vardır. Bu kapların bazılarının kil renkleri, DSA kaplarının hamur renklerini hatırlatsa da içeriğindeki yoğun irili ufaklı kalker parçaları ve kırmızı, gri, beyaz renklerdeki taş parçaları bunları DSA kaplarından ayırıcı önemli bir kriterdir. Bunun yanında astar özellikleri de daha düşük kalitede bazen alacalı kırmızı, kahverengi, siyah tonlarıyla farklılık göstermektedir. Buna göre Sinabiç'tan bu kapların, yerleşimde ithal örnekleri de ele geçen DSA ve Kıbrıs Sigillatalarının yerel taklitleri oldukları görünmektedir. Bununla birlikte Sinabiç ve çevresinde seramik üretimine dair herhangi bir veri tespit edilememiştir. Yalnız bölgede Konya'da bulunan Astra (Bolat Yaylası) antik kentinde yapılan kurtarma kazılarında bir seramik fırını tespit edilmiştir²⁰⁹. Ayrıca yakın geçmişte Ermenek'te kil yataklarının bulunduğu ve seramik üretildiğinden söz edilmektedir. Üretimin antik dönemde de söz konusu olması muhtemeldir. Bölgede yürütülen yüzey araştırmalarında farklı yerleşimlerde görülen seramiklerin kap grupları, kil yapıları ve astar-bezeme özelliklerinin yakın olduğu görülmektedir. Benzer kap tipleri ve bezemeli örnekler farklı kentlerde rastlanmaktadır. Böylece bölgenin ortak bir seramik kültürünün olduğu görünmektedir. Sinabiç veya çevresinde yerleşime ithal örnekleri de giren grupların yerel taklitlerini yapan bir atölyenin olduğu düşünülebilir.

Katalog

1. İçe Çekik Ağzılı Kâse

Fig. 1.

Bulutnu Yeri: Sinobiç-yüzey. AÇ: 8,8 cm. Y: 3,3 cm. HR: Gley 1 4/10Y dark greenish gray. KM: çok ince kum. Kil sıkı, iyi pişmiş, çok az ince gözeneklidir. Ağzı ve gövdesinin bir bölümü korunmuştur. İçe çekik ağız kenarlıdır. Konik gövdelidir. İnce cidarlıdır. İçte ve dışta kırmızı, mat siyah astar izleri vardır.

MÖ 3.-1. yüzyıl.

2. İçe Çekik Ağzılı Kâse

Fig. 4.

Bulutnu Yeri: Sinobiç-yüzey. AÇ: alınmadı. Y: 3,0 cm. HR: 7,5YR 5/3 brown. KM: çok ince kum, az ince kalker. Kil sıkı, iyi pişmiş, çok az ince gözeneklidir. Ağzı ve gövdesinin bir bölümü korunmuştur. İçe çekik ağız kenarlıdır. Konik gövdelidir. İnce cidarlıdır. İç-dışı mat siyah astarlıdır.

MÖ 3.-1. yüzyıl.

3. İçe Çekik Ağzılı Kâse

Fig. 4.

Bulutnu Yeri: Sinobiç-yüzey. AÇ: 12,6 cm. Y: 4,2 cm. HR: 10YR 7/4 very pale brown. KM: İrili ufaklı yoğun taş. Kil dalgalı bir kesit göstermekte, iyi pişmiş, gözeneklidir. Ağzı ve gövdesinin bir bölümü korunmuştur. İçe çekik ağız kenarlıdır. Gövde ağız kenarından sonra kalınlaşarak devam etmektedir. Kalın cidarlıdır. Yüzey aşırı derecede kalker kaplıdır. Bu yüzden astarı belirlenememiştir.

MÖ 3.-1. yüzyıl.

4. İçe Çekik Ağzılı Kâse

Fig. 4.

Bulutnu Yeri: Sinobiç-yüzey. AÇ: 11,8 cm. Y: 2,2 cm. HR: 2,5YR 6/8 light red. KM: çok az ince kalker. Kil sıkı, iyi pişmiş, çok az ince gözeneklidir. Ağzı ve gövdesinin bir bölümü korunmuştur. İçe çekik ağız kenarlıdır. Konik gövdelidir. İnce cidarlıdır. İç-dışı kırmızı astarlıdır.

Geç Hellenistik-Augustus Dönemi.

5. İçe Çekik Ağzılı Kâse

Fig. 4.

Bulutnu Yeri: Sinobiç-yüzey. AÇ: alınmadı. Y: 4,1 cm. HR: Gley 1 5/ 10Y greenish gray (iç), 2,5YR

6/8 light red(dış). KM: yoğun kalker parçaları. Kil sıkı, iyi pişmiş, gözeneksizdir. Ağzı ve gövdesinin bir bölümü korunmuştur. İçe çekik ağız kenarlıdır. Cidar düz bir profil göstermektedir. İnce cidarlıdır. İçte astar tahrip olmuş ancak ince kırmızı bant izleri vardır. Dışta ise ince kırmızı astar üzerine ağız kenarında kalın beyaz-krem rengi bir bant vardır.

Geç Hellenistik-Augustus Dönemi.

6. İçe Çekik Ağzılı Kâse

Fig. 4.

Bulutnu Yeri: Sinobiç-yüzey-doğu tepe. AÇ: 10,0 cm. Y: 4,0 cm. HR: 2,5YR 7/4 pale yellow. KM: çok ince kalker(?). Kil sıkı, iyi pişmiş, gözeneksizdir. Ağzı ve gövdesinin bir bölümü korunmuştur. İçe çekik ağız kenarlıdır. Gövde düzdür. İnce cidarlıdır. İç-dış sarımsı kırmızı renkte astarlıdır.

Geç Hellenistik-Augustus Dönemi.

7. İçe Çekik Ağzılı Kâse

Fig. 4.

Bulutnu Yeri: Sinobiç-yüzey-doğu tepe. AÇ: alınmadı. Y: 3,9 cm. HR: 2,5Y 6/2 light brownish gray. KM: ince kum ve kalker(?). Kil sıkı, iyi pişmiş, çok az ince gözeneklidir. Ağzı ve gövdesinin bir bölümü korunmuştur. İçe çekik ağız kenarlıdır. Gövde düzdür. İnce cidarlıdır. İç kahverengi, dış mat siyah renkte astarlıdır.

Geç Hellenistik-Augustus Dönemi.

8. İçe Çekik Ağzılı Kâse

Fig. 4.

Bulutnu Yeri: Sinobiç-yüzey-doğu tepe. AÇ: 8,0 cm. Y: 3,7 cm. KÇ: 3,8 cm. HR: Gley 1 6/10Y greenish gray. KM: irili ufaklı az taş, az kalker(?). Kil sıkı, iyi pişmiş, az ince gözeneklidir. Ağzı, gövde ve kaidesinin bir bölümü korunmuştur. İçe çekik ağız kenarlıdır. Cidar düz bir şekilde kaideye bağlanmaktadır. İnce cidarlıdır. İç-dış yeşilimsi gri renkte astarlıdır.

Geç Hellenistik-Augustus Dönemi.

9. İçe Çekik Ağzılı Kâse

Fig. 4.

Bulutnu Yeri: Sinobiç-yüzey. AÇ: 18,0 cm. Y: 3,1 cm. HR: 2,5YR 6/6lightred.KM: Belirgin bir katkı yoktur. Yalnız çok ince kalker görünmektedir. Kil sıkı, iyi pişmiş, az ince gözeneklidir. Ağzı ve gövdesinin bir bölümü korunmuştur. İçe çekik ağız

kenarlıdır. Gövde ağız kenarından sonra bir açılı ile gövdeye bağlanmaktadır. Ağız kenarı kalın, gövde ince cidarlıdır. İçte ve dışta açık kırmızı astar izleri vardır.

Augustus Dönemi.

10. İç Çekik Ağızlı Kâse

Fig. 4.

Buluntu Yeri: Sinobiç-yüzey. AÇ: 14,6 cm. Y: 3,3 cm. HR: 7,5 YR 7/6 reddish yellow. KM: az kalker. Kil sıkı, iyi pişmiş, az ince gözeneklidir. Ağız ve gövdesinin bir bölümü korunmuştur. İç çekik ağız kenarlıdır. Cidar yumuşak bir geçişle ağızdan gövdeye bağlanmaktadır. İnce cidarlıdır. İç-dışı kırmızı renkte astarlıdır.

Augustus Dönemi.

11. Yivli Tabak

Fig. 5.

Buluntu Yeri: Sinobiç-yüzey. AÇ: alınmadı. Y: 1,7 cm. HR: 5YR 5/4reddishbrown. KM: ince kalker ve kum. Kil sıkı, sert, iyi pişmiştir. Ağız ve gövdesinin bir bölümü korunmuştur. Yuvarlatılmış dudak tablası içte yivlidir. Çok az bir bölümü korunmuş olan gövde düzdür. İç-dışı mat siyah astarlıdır.

MÖ 3. yüzyılın 2. yarısı – MÖ 2. yüzyıl.

12. Yuvarlatılmış Ağız Kenarlı Tabak

Fig. 5.

Buluntu Yeri: Sinobiç-yüzey. AÇ: 15,0 cm. Y: 3,0 cm. HR: 2,5YR 6/6 light red. KM: yoğun ince kalker, ince kum. Kil sıkı, sert, iyi pişmiştir. Ağız ve gövdesinin bir bölümü korunmuştur. Yuvarlatılmış ağız kenarlıdır. Konik gövdelidir. İç ve dışta ağız kenarı daldırma tekniğinde kırmızımsı kahverengi astarlıdır.

MÖ 2. yüzyıl.

13. Küresel Gövdeli Kâse

Fig. 5.

Buluntu Yeri: Sinobiç-yüzey. AÇ: alınmadı. Y: 3,3 cm. HR: 2,5YR 6/8 light red. KM: çok ince kum ve kalker. Kil sıkı, iyi pişmiş, çok az ince gözeneklidir. Ağız ve gövdesinin bir bölümü korunmuştur. Düz ağız kenarlıdır. Küresel gövdelidir. İnce cidarlıdır. Dışta krem rengi-açık kırmızı astar üzerine ağız kenarında siyah-kırmızı-siyah renkte kalın bir bant vardır. İç kırmızı-siyah renkte düzensiz astarlıdır.

MÖ geç 2. yüzyıl – MS 1. yüzyıl.

14. Küresel Gövdeli Kâse

Fig. 5.

Buluntu Yeri: Sinobiç-yüzey. AÇ: alınmadı. Y: 3,0 cm. HR: 2,5YR 6/8 light red. KM: çok ince kum ve kalker. Kil sıkı, iyi pişmiş, çok az ince gözeneklidir. Ağız ve gövdesinin bir bölümü korunmuştur. Düz ağız kenarlıdır. Küresel gövdelidir. İnce cidarlıdır. İçinde ve dışında kırmızı astar izleri vardır.

MÖ geç 2. yüzyıl – MS 1. yüzyıl.

15. Küresel Gövdeli Kâse

Fig. 5.

Buluntu Yeri: Sinobiç-yüzey. AÇ: 15,0 cm. Y: 2,8 cm. HR: 5YR 6/6 reddish yellow. KM: az ince kalker. Kil sıkı, iyi pişmiş, çok az ince gözeneklidir. Ağız ve gövdesinin bir bölümü korunmuştur. Düz ağız kenarlıdır. Küresel gövdelidir. İnce cidarlıdır. İç-dışı koyu kırmızı astarlıdır.

MÖ geç 2. yüzyıl – MS 1. yüzyıl.

16. İç Çekik Ağızlı Geniş Tabak

Fig. 5.

Buluntu Yeri: Sinobiç-Akropol-yüzey. (Körsulu 2018, Fig. 8) KÇ: alınmadı. Y: 2,3 cm. HR: 10YR 6/3 pale brown. KM: az kalker, taş ve şamot. Kil sıkı, az gözenekli, dalgalı kırık verir, sert, iyi pişmiştir. Kaide ve gövdesinin bir bölümü korunmuştur. Alçak halka kaidelidir. Gövde sığdır. Gövdeden yukarıya doğru yumuşak bir dönüşle ağız kenarına bağlandıği anlaşılmaktadır. İç-dışı kırmızı (2,5YR 5/8 red) renkte astarlıdır.

MÖ geç 2. yüzyıl–M.S. erken 1. yüzyıl.

17. Düz Dudak Tablalı Kâse

Fig. 5.

Buluntu Yeri: Sinobiç-yüzey. (Körsulu 2018, Fig. 9) AÇ: 24,0 cm. Y: 5,5 cm. KÇ: 9,4 cm. HR: 7,5YR 7/6 reddish yellow. KM: irili ufaklı yoğun kırmızı, siyah taş, kalker. Yüzeyde kalker patlakları vardır. Kil sıkı, iri-ufak az gözenekli, iyi pişmiş, serttir. Ağız, gövde ve kaidesinin bir bölümü korunmuştur. Düz dudak tablalıdır. Gövde, ağız kenarından sonra bir açılı ile gövdeye bağlanmaktadır. Cidar ağızda ince, gövdeden kaideye doğru kalınlaşmaktadır. İç-dışı koyu kırmızı astarlıdır.

MÖ 1. yüzyıl ortaları–MS 1. yüzyıl.

18. Düz Dudak Tablalı Kâse

Fig. 5.

Buluntu Yeri: Sinobiç-yüzey. (Körsulu 2018, Fig. 10) AÇ: 27,6 cm. Y: 4,2 cm. HR: 7,5YR 7/4 pink.

KM: az ince taş, az kalker, az şamot. Yüzeyde kalk-er patlakları vardır. Kil sıkı, az gözenekli, iyi pişmiş, serttir. Ağız ve gövdesinin bir bölümü korunmuştur. Düz dudak tablalıdır. Gövde, ağız kenarından sonra bir açılı ile gövdeye bağlanmaktadır. Cidar ağızda ince, gövde de kalındır. Dış kırmızı kahverengi astarlıdır. İçte ise kırmızı astar izleri görülmektedir. MÖ 1. yüzyıl ortaları–MS 1. yüzyıl.

19. Düz Dudak Tablalı Kâse

Fig. 5.

Buluntu Yeri: Sinaboç-yüzey. AÇ: alınmadı. Y: 3,2 cm. HR: 5YR 6/6 reddish yellow. KM: az ince taş, az kalker, yoğun şamot. Kil sıkı, az gözenekli, iyi pişmiş, serttir. Ağız ve gövdesinin bir bölümü korunmuştur. Düz dudak tablalıdır. Gövde, ağız kenarından sonra bir açılı ile gövdeye bağlanmaktadır. Cidar ağızda ince, gövde de kalındır. İç ve dış yüzey deforme olmuştur. Ancak kırmızı-kahverengi astar izleri vardır.

MÖ 1. yüzyıl ortaları–MS 1. yüzyıl.

20. Düz Dudak Tablalı Kâse

Fig. 6.

Buluntu Yeri: Sinaboç-yüzey. AÇ: 22,8 cm. Y: 2,1 cm. HR: 7,5YR 6/6 reddish yellow. KM: az ince taş ve kalker. Yüzeyde kalk-er patlakları vardır. Kil dalgalı bir kırık verir, az gözenekli, iyi pişmiş, serttir. Ağız ve gövdesinin bir bölümü korunmuştur. Düz dudak tablalıdır. Gövde, ağız kenarından sonra bir açılı ile gövdeye bağlanmaktadır. Cidar ağızda ince, gövde de kalındır. İçte ve dışta kahverengi-siyah astar izleri vardır.

MÖ 1. yüzyıl ortaları–MS 1. yüzyıl.

21. Düz Dudak Tablalı Kâse

Fig. 6.

Buluntu Yeri: Sinaboç-yüzey. (Körsulu 2018, Fig. 10) AÇ: 8,6 cm. Y: 2,3 cm. KÇ: 4,0 cm. HR: 2,5Y 7/4 pale yellow. KM: yoğun irili ufaklı taş ve kalker. Yüzeyde iri kalk-er patlakları vardır. Kil sıkı, az ince gözenekli, iyi pişmiştir. Ağız, gövde ve kaidesinin bir bölümü korunmuştur. Düz dudak tablalıdır. Gövde, merkezinde hafif dışbükey kavilidir. Cidar ağız kenarından kaideye doğru kalınlaşmaktadır. Halka kaidelidir. İç-dış siyah-kahverengi astarlıdır.

MÖ 1. yüzyıl ortaları–MS 1. yüzyıl.

22. Düz Dudak Tablalı Kâse/Tabak

Fig. 6.

Buluntu Yeri: Sinaboç-yüzey-Doğu Tepe. AÇ: 21,8 cm. Y: 4,0 cm. HR: 10YR 7/4 very pale brown. KM: irili ufaklı taş, az kireç, az şamot. Kil sıkı, düzgün kırıklı, az ince gözenekli, sert, iyi pişmiştir. Ağız ve gövdesinin bir bölümü korunmuştur. Düz dudak tablalıdır. Gövde, dışbükey kavilidir. İnce cidarlıdır. İçte ve dışta kırmızı-kahverengi astar kalıntıları vardır.

23. Düz Dudak Tablalı Kâse/Tabak

Fig. 6.

Buluntu Yeri: Sinaboç-yüzey-Doğu Tepe. AÇ: 25,4 cm. Y: 3,1 cm. HR: 2,5Y 6/3 light yellowish brown. KM: irili ufaklı yoğun taş ve kireç. Kil sıkı, engibeli kırık verir, az iri gözenekli, sert, iyi pişmiştir. Ağız ve gövdesinin bir bölümü korunmuştur. Düz dudak tablalıdır. Gövde, diktir. Kalın cidarlıdır. Dudak tablası üzerinde iki yiv vardır. İçte ve dışta kırmızı-kahverengi astar kalıntıları vardır.

24. Düz Dudak Tablalı Kâse/Tabak

Fig. 6.

Buluntu Yeri: Sinaboç-yüzey. AÇ: alınmadı. Y: 2,3 cm. HR: 2,5YR 6/6 light red. KM: az ince taş ve kireç, yoğun ince şamot. Kil sıkı, engibeli kırık verir, az ince gözenekli, sert, iyi pişmiştir. Ağız ve gövdesinin bir bölümü korunmuştur. Düz dudak tablalıdır. Gövde, dışbükeydir. İnce cidarlıdır. Dudak tablası üzerinde iki yiv vardır. Dış kırmızı astarlıdır. İçinde kırmızı astar kalıntıları vardır.

25. Düz Dudak Tablalı Kâse/Tabak

Fig. 6.

Buluntu Yeri: Sinaboç-yüzey-Doğu Tepe. AÇ: 14,6 cm. Y: 3,6 cm. HR: yanık. KM: irili ufaklı taş. Kil engibeli bir kırık verir, az ince gözenekli, sert, iyi pişmiştir. Ağız ve gövdesinin bir bölümü korunmuştur. Düz dudak tablası aşağıya sarkıktır. Gövde, dışbükey kavilidir. Kalın cidarlıdır. İç-dış kahverengi tonda astarlıdır.

26. Düz Dudak Tablalı Kâse/Tabak

Fig. 6.

Buluntu Yeri: Sinaboç-yüzey-Doğu Tepe. AÇ: 19,6 cm. Y: 4,1 cm. HR: yanık. KM: irili ufaklı taş. Kil engibeli bir kırık verir, az ince gözenekli, sert, iyi pişmiştir. Ağız ve gövdesinin bir bölümü korunmuştur. Düz dudak tablası aşağıya sarkıktır. Gövde, dışbükey kavilidir. Kalın cidarlıdır. İç-dış kırmızı-kahverengi tonda astarlıdır.

27. Dışa Çekik Ağız Kenarlı Tabak Fig. 6.

Buluntu Yeri: Sinobiç-yüzey-Doğu Tepe. AÇ: alınmadı. Y: 3,3 cm. HR: 7,5YR 5/4 brown. KM: az ince taş, kireç, az şamot. Kil sıkı, düzgün kırıklı, az ince gözenekli, sert, iyi pişmiştir. Ağız ve gövdesinin bir bölümü korunmuştur. Dışa çekik ağızlıdır. Ağız kenarı üzerinde ince bir yiv vardır. Gövde kavislidir. İnce cidarlıdır. İç-dış kırmızı-kahverengi astar izleri vardır.

MÖ 1. yüzyıl sonları – MS 1. yüzyıl ortaları.

28. Dışa Çekik Ağız Kenarlı Tabak Fig. 6.

Buluntu Yeri: Sinobiç-yüzey-Akropol. AÇ: 19,4 cm. Y: 3,0 cm. HR: 7,5YR 6/6 reddish yellow. KM: az ince taş, kireç ve şamot. Kil sıkı, düzgün kırıklı, az ince gözenekli, sert, iyi pişmiştir. Ağız ve gövdesinin bir bölümü korunmuştur. Dışa çekik ağızlıdır. Ağız kenarı üzerinde ince bir yiv vardır. Gövde kavislidir. İnce cidarlıdır. İç-dış kırmızı astarlıdır.

MÖ 1. yüzyıl sonları – MS 1. yüzyıl ortaları.

29. Dışa Çekik Ağız Kenarlı Tabak Fig. 7.

Buluntu Yeri: Sinobiç-yüzey-Doğu Tepe. (Körsulu 2018, Fig. 11) AÇ: alınmadı. Y: 2,9 cm. HR: 5Y 4/1 dark gray. KM: az ince taş, kireç. Kil sıkı, düzgün kırıklı, az ince gözenekli, sert, iyi pişmiştir. Ağız ve gövdesinin bir bölümü korunmuştur. Dışa çekik ağızlıdır. Ağız kenarı üzerinde ince bir yiv vardır. Gövde kavislidir. İnce cidarlıdır. İç-dış kırmızı astarlıdır.

MÖ 1. yüzyıl sonları – MS 1. yüzyıl ortaları.

30. Yüksek Profilli Bardak/Fincan Fig. 7.

Buluntu Yeri: Sinobiç-yüzey-Akropol. (Körsulu 2018, Fig. 12) AÇ: alınmadı. Y: 5,8 cm. HR: 7,5YR 6/6 reddish yellow. KM: az irili ufaklı taş ve kireç, az şamot. Kil sıkı, düzgün kırıklı, az ince gözenekli, sert, iyi pişmiştir. Ağız ve gövdesinin bir bölümü korunmuştur. Dışa çekik ağızlıdır. Gövde kavislidir. Kalın cidarlıdır. İç mat siyah, dış kırmızı-kahverengi astarlıdır.

MÖ 1. yüzyılın sonu – MS 1. yüzyılın ilk yarısı.

31. Yüksek Profilli Bardak/Fincan Fig. 7.

Buluntu Yeri: Sinobiç-yüzey-Doğu Tepe. (Körsulu

2018, Fig. 12) AÇ: alınmadı. Y: 1,9 cm. HR: 5YR 6/6 reddish yellow. KM: az irili ufaklı beyaz, siyah taş, az şamot, az mika. Kil sıkı, düzgün kırıklı, az ince gözenekli, sert, iyi pişmiştir. Ağız ve gövdesinin bir bölümü korunmuştur. Dışa çekik ağızlıdır. Gövde kavislidir. Kalın cidarlıdır. İç-dış kırmızı astarlıdır.

MÖ 1. yüzyılın sonu – MS 1. yüzyılın ilk yarısı.

32. Yüksek Profilli Fincan Fig. 7.

Buluntu Yeri: Sinobiç-yüzey-Doğu Tepe. AÇ: alınmadı. Y: 3,4 cm. HR: 2,5Y 6/2 light brownish gray. KM: Gözle görülebilir katkı içermez. Kil sıkı düzgün kırıklı, gözeneksiz, sert, iyi pişmiştir. Ağız ve gövdesinin bir bölümü korunmuştur. Kısa ağız kenarı "S" profillidir. Ağız kenarında keskin bir açılı ile gövdeye geçmektedir. Gövde koniktir. Cidar gövdede kalınlaşmamaktadır. Dışta ağız kenarında gövdeye geçişte ince yivler vardır. İç kırmızı-kahverengi astarlıdır. Dış ise aynı renklerde astar kalıntıları vardır.

MÖ geç 1. yüzyıl – MS 1. yüzyıl.

33. Yüksek Profilli Fincan Fig. 7.

Buluntu Yeri: Sinobiç-yüzey-Doğu Tepe. (Körsulu 2018, Fig. 14) AÇ: 11,0 cm. Y: 2,1 cm. HR: 2,5Y 4/2 dark grayish brown. KM: Gözle görülebilir katkı içermez. Kil sıkı, düzgün kırıklı, gözeneksiz, sert, iyi pişmiştir. Ağız ve gövdesinin bir bölümü korunmuştur. Kısa ağız kenarı "S" profillidir. Ağız kenarında keskin bir açılı ile gövdeye geçmektedir. Gövde koniktir. İnce cidarlıdır. İç-dış kırmızı-kahverengi astarlıdır.

MÖ geç 1. yüzyıl – MS 1. yüzyıl.

34. Yüksek Profilli Fincan Fig. 7.

Buluntu Yeri: Sinobiç-yüzey-Doğu Tepe. (Körsulu 2018, Fig. 14) AÇ: 10,4 cm. Y: 1,8 cm. HR: 2,5Y 5/2 grayish brown. KM: Gözle görülebilir katkı içermez. Kil sıkı, düzgün kırıklı, gözeneksiz, sert, iyi pişmiştir. Ağız ve gövdesinin bir bölümü korunmuştur. Kısa ağız kenarı "S" profillidir. Ağız kenarında keskin bir açılı ile gövdeye geçmektedir. Gövde koniktir. İnce cidarlıdır. Dışta ağız kenarında ve gövdede ince yivler, gövde geçişi ile gövdedeki yivler arasında ise rulet bezemezi vardır. Dış mat siyah astarlıdır. İçte ve dışta kırmızı-kahverengi astar

kalıntıları vardır.

MÖ geç 1. yüzyıl – MS 1. yüzyıl.

35. Yüksek Profilli Fincan

Fig. 7.

Buluntu Yeri: Sinobiç-yüzey-Doğu Tepe. (Körsulu 2018, Fig. 14) KÇ: 5,0 cm. Y: 1,7 cm. HR: 2,5Y 6/2 light brownish gray. KM: Gözle görülebilir katkı içermez. Kıl sıkı, düzgün kırıklı, gözeneksiz, sert, iyi pişmiştir. Kaide ve gövdesinin bir bölümü korunmuştur. Yüksek halka kaidelidir. Kaideden sonra gövdede keskin bir açığı yapmaktadır. İnce cidarlıdır. İç-dışı kırmızı-kahverengi astarlıdır.

MÖ geç 1. yüzyıl – MS 1. yüzyıl.

36. Dikey Kenarlı Fincan

Fig. 7.

Buluntu Yeri: Sinobiç-yüzey-Doğu Tepe. AÇ: 12,0 cm. Y: 2,8 cm. HR: 2,5Y 7/2 light gray. KM: Gözle görülebilir katkı içermez. Kıl sıkı, düzgün kırıklı, gözeneksiz, sert, iyi pişmiştir. Ağız ve gövdesinin bir bölümü korunmuştur. Dudağı profillendirilmiş dikey kenarlıdır. Gövdeye geçişte küçük bir çıkıntı vardır. İnce cidarlıdır. İç-dış mat siyah astarlıdır.

MÖ geç 1. yüzyıl – MS 1. yüzyıl.

37. Dikey Kenarlı Fincan

Fig. 7.

Buluntu Yeri: Sinobiç-yüzey-Doğu Tepe. AÇ: 11,4 cm. Y: 2,2 cm. HR: 2,5Y 8/2 pale yellow. KM: Gözle görülebilir katkı içermez. Kıl sıkı, düzgün kırıklı, gözeneksiz, sert, iyi pişmiştir. Ağız ve gövdesinin bir bölümü korunmuştur. Dudağı profillendirilmiş dikey kenarlıdır. Gövdeye geçişte küçük bir çıkıntı vardır. İnce cidarlıdır. İç-dış koyu kırmızı astarlıdır.

MÖ geç 1. yüzyıl – MS 1. yüzyıl.

38. Yuvarlatılmış Ağız Kenarlı Kâse

Fig. 8.

Buluntu Yeri: Sinobiç-yüzey-Genel. AÇ: 24,2 cm. Y: 5,1 cm. HR: 7,5YR 6/6 reddish yellow. KM: Yoğun irili ufaklı kırmızı, gri, beyaz taş, çok az kalker. Kıl sıkı, düzgün kırıklı, ince gözenekli, sert, iyi pişmiştir. Ağız ve gövdesinin bir bölümü korunmuştur. Yuvarlatılmış ağız kenarlıdır. Gövde küreseldir. Kalın cidarlıdır. İç koyu kırmızı-siyah astarlıdır. Dışta aynı renk astar kalıntıları vardır.

MÖ geç 1. yüzyıl ile Hadrianus Dönemi.

39. Yuvarlatılmış Ağız Kenarlı Kâse

Fig. 8.

Buluntu Yeri: Sinobiç-yüzey-Genel. AÇ: 24,6 cm. Y: 3,5 cm. HR: 7,5YR 7/6 reddish yellow. KM: Yoğun irili ufaklı kırmızı, gri, beyaz taş, az kalker. Kıl sıkı, engebeli kırıklı, ince gözenekli, sert, iyi pişmiştir. Ağız ve gövdesinin bir bölümü korunmuştur. Yuvarlatılmış ağız kenarlıdır. Gövde küreseldir. Kalın cidarlıdır. İç-dışı koyu kırmızı-siyah astarlıdır.

MÖ geç 1. yüzyıl ile Hadrianus Dönemi.

40. Yuvarlatılmış Ağız Kenarlı Kâse

Fig. 8.

Buluntu Yeri: Sinobiç-yüzey-Genel. AÇ: alınamadı. Y: 3,0 cm. HR: 7,5YR 7/6 reddish yellow. KM: Yoğun irili ufaklı kırmızı, gri, beyaz taş, az iri kalker. Kıl sıkı, engebeli kırıklı, ince gözenekli, sert, iyi pişmiştir. Ağız ve gövdesinin bir bölümü korunmuştur. Yuvarlatılmış ağız kenarlıdır. Gövde küreseldir. Kalın cidarlıdır. dışı koyu kırmızı-kahverengi astarlıdır. İçte astar deforme olmuştur.

MÖ geç 1. yüzyıl ile Hadrianus Dönemi.

41. Yuvarlatılmış Ağız Kenarlı Kâse

Fig. 8.

Buluntu Yeri: Sinobiç-yüzey-Akropol. AÇ: 19,0 cm. Y: 3,3 cm. HR: 2,5YR 6/8 light red. KM: az ince taş, kalker. Kıl sıkı, engebeli kırıklı, ince gözenekli, sert, iyi pişmiştir. Ağız ve gövdesinin bir bölümü korunmuştur. Yuvarlatılmış ağız kenarlıdır. Ağız kenarından bir kavisle gövdeye dönmektedir. Kalın cidarlıdır. İç-dışı koyu kırmızı astarlıdır.

MÖ geç 1. yüzyıl ile Hadrianus Dönemi.

42. Yuvarlatılmış Ağız Kenarlı Kâse

Fig. 8.

Buluntu Yeri: Sinobiç-yüzey-Akropol. AÇ: 27,4 cm. Y: 2,8 cm. HR: 7,5YR 6/6 reddish yellow. KM: az irili ufaklı taş, şamot. Kıl sıkı, engebeli kırıklı, ince gözenekli, sert, iyi pişmiştir. Ağız ve gövdesinin bir bölümü korunmuştur. Yuvarlatılmış ağız kenarlıdır. Ağız kenarından bir kavisle gövdeye dönmektedir. Kalın cidarlıdır. İç-dışı kahverengi-siyah astarlıdır.

MÖ geç 1. yüzyıl ile Hadrianus Dönemi.

43. Dikey Kenarlı Küçük Tabak

Fig. 8.

Buluntu Yeri: Sinobiç-yüzey-Doğu Tepe. AÇ: 16,8 cm. Y: 2,2 cm. HR: yanık. KM: Gözle görülebilir katkı içermez. Kıl sıkı, düzgün kırıklı, gözeneksiz,

sert, iyi pişmiştir. Ağız ve gövdesinin bir bölümü korunmuştur. Dikey kenarlıdır. Gövdeye geçişte küçük bir çıkıntı vardır. İnce cidarlıdır. İç-dış mat siyah astarlıdır.

MS 1. yüzyıl.

44. Dikey Kenarlı Küçük Tabak **Fig. 8.**

Buluntu Yeri: Sinobiç-yüzey-Doğu Tepe. (Körsulu 2018, Fig. 13) AÇ: 15,4 cm. Y: 2,0 cm. HR: yanık. KM: Gözle görülebilir katkı içermez. Kıl sıkı, düzgün kırıklı, gözeneksiz, sert, iyi pişmiştir. Ağız ve gövdesinin bir bölümü korunmuştur. Dikey kenarlıdır. Gövdeye geçişte küçük bir çıkıntı vardır. İnce cidarlıdır. İç-dış mat siyah astarlıdır.

MS 1. yüzyıl.

45. Gövdesi Profilli, Geniş Tabak **Fig. 8.**

Buluntu Yeri: Sinobiç-yüzey. AÇ: 23,2 cm. Y: 4,0 cm. HR: 5YR 6/6 reddish yellow. KM: az irili ufaklı taş ve kalker, yoğun ince şamot. Kil sıkı, düzgün kırıklı, az ince gözenekli, sert, iyi pişmiştir. Ağız ve gövdesinin bir bölümü korunmuştur. Yuvarlatılmış ağız kenarlıdır. Ağız kenarı üzerinde geniş bir oluk vardır. Gövde dikeydir. Kalın cidarlıdır. İçte açık krem rengi, dışta kırmızı astar izleri vardır.

MS 1. yüzyılın sonları – 2. yüzyılın ilk yarısı.

46. Gövdesi Profilli, Geniş Tabak **Fig. 8.**

Buluntu Yeri: Sinobiç-yüzey. AÇ: alınmadı. Y: 4,0 cm. HR: 7,5YR 7/4 pink. KM: az irili ufaklı kırmızı, gri renkte taş, az kalker, az şamot. Kil sıkı, engebeli kırık verir, az ince gözenekli, sert, iyi pişmiştir. Ağız ve gövdesinin bir bölümü korunmuştur. Yuvarlatılmış ağız kenarlıdır. Ağız kenarı üzerinde geniş bir oluk vardır. Gövde dikeydir. Kalın cidarlıdır. İç-dış kırmızı-kahverengi astarlıdır.

MS 1. yüzyılın sonları – 2. yüzyılın ilk yarısı.

47. Gövdesi Profilli, Geniş Tabak **Fig. 8.**

Buluntu Yeri: Sinobiç-yüzey. AÇ: 26,4 cm. Y: 3,8 cm. HR: 5YR 6/6 reddish yellow. KM: az irili ufaklı kırmızı, gri renkte taş, kalker ve şamot. Kil sıkı, engebeli kırık verir, az iri gözenekli, sert, iyi pişmiştir. Ağız ve gövdesinin bir bölümü korunmuştur. Yuvarlatılmış ağız kenarlıdır. Sığ gövdesi kademelidir. Kalın cidarlıdır. İçte-dışta

kahverengi astar kalıntıları vardır.

MS 1. yüzyılın sonları – 2. yüzyılın ilk yarısı.

48. Gövdesi Profilli, Geniş Tabak **Fig. 8.**

Buluntu Yeri: Sinobiç-yüzey-Doğu Tepesi. AÇ: 24,4 cm. Y: 3,4 cm. HR: 2,5Y 6/2 light brownish gray. KM: az irili ufaklı kırmızı, gri renkte taş, az kalker, az şamot. Kil sıkı, düzgün kırıklı, az ince gözenekli, sert, iyi pişmiştir. Ağız ve gövdesinin bir bölümü korunmuştur. Yuvarlatılmış ağız kenarlıdır. Sığ gövdesi kademelidir. Kalın cidarlıdır. İç mat siyah astarlı, dışta ise aynı renkte kalıntıları vardır.

MS 1. yüzyılın sonları – 2. yüzyılın ilk yarısı.

49. Gövdesi Profilli, Geniş Tabak **Fig. 8.**

Buluntu Yeri: Sinobiç-yüzey-Doğu Tepesi. AÇ: 24,4 cm. Y: 3,2 cm. HR: 10YR 7/4 very pale brown. KM: az irili ufaklı kırmızı, gri renkte taş. Kil sıkı, düzgün kırıklı, az ince gözenekli, sert, iyi pişmiştir. Ağız ve gövdesinin bir bölümü korunmuştur. Yuvarlatılmış ağız kenarlıdır. Sığ gövdesi kademelidir. Kalın cidarlıdır. İç-dış mat siyah astarlıdır.

MS 1. yüzyılın sonları – 2. yüzyılın ilk yarısı.

50. Dikey Kenarlı Fincan/Bardak **Fig. 9.**

Buluntu Yeri: Sinobiç-yüzey-Genel. AÇ: alınmadı. Y: 4,0 cm. HR: 5YR 6/6 reddish yellow. KM: az ince kırmızı, gri, krem renkte taş, çok az iri kalker. Kil sıkı, engebeli kırıklı, az ince gözenekli, sert, iyi pişmiştir. Ağız ve gövdesinin bir bölümü korunmuştur. Dikey kenarlıdır. Dışta ağız kenarında ince yivler vardır. Gövdeye geçişte bir çıkıntı yapmaktadır. Gövde koniktir. İnce cidarlıdır. İçte kırmızı astar izleri vardır. Dışta ince kırmızı astarlıdır.

MS 1. yüzyıl.

51. Dikey Kenarlı Fincan/Bardak **Fig. 9.**

Buluntu Yeri: Sinobiç-yüzey-Genel. AÇ: 15,6 cm. Y: 3,8 cm. HR: 5YR 6/6 reddish yellow. KM: az irili ufaklı kırmızı, gri, krem renkte taş, çok az iri kalker. Kil sıkı, engebeli kırıklı, az ince gözenekli, sert, iyi pişmiştir. Ağız ve gövdesinin bir bölümü korunmuştur. Dikey kenarlıdır. Dışta ağız kenarında ince yivler vardır. Gövdeye geçişte bir çıkıntı yapmaktadır. Gövde koniktir. İnce cidarlıdır. İç

ince krem rengi astarlıdır. Dışı mat siyah astarlıdır. MS 1. yüzyıl.

52. Dikey Kenarlı Fincan/Bardak Fig. 9.

Bulutlu Yeri: Sinobiç-yüzey-Genel. AÇ: 16,6 cm. Y: 2,6 cm. HR: 2,5YR 6/6 light red. KM: yoğun irili ufaklı kırmızı, gri, krem renkte taş, çok az iri kalker. Kil sıkı, engebeli kırıklı, az ince gözenekli, sert, iyi pişmiştir. Ağız ve gövdesinin bir bölümü korunmuştur. Dikey kenarlıdır. Dışta ağız kenarında ince yivler vardır. Gövdeye geçişte bir çıkıntı yapmaktadır. Gövde koniktir. İnce cidarlıdır. İçi-dışı kırmızı astarlıdır.

MS 1. yüzyıl.

53. Yuvarlatılmış Ağız Kenarlı Geniş Tabak Fig. 9.

Bulutlu Yeri: Sinobiç-yüzey-Genel. AÇ: alınmadı. Y: 3,9 cm. HR: 5YR 6/6 reddish yellow. KM: yoğun irili ufaklı kırmızı, gri renkte taş, kalker. Kil sıkı, engebeli kırıklı, az ince gözenekli, sert, iyi pişmiştir. Ağız ve gövdesinin bir bölümü korunmuştur. Yuvarlatılmış ağız kenarlıdır. Gövdede bir aç yapılmaktadır. Kalın cidarlıdır. İçi kırmızı-kahverengi astarlıdır. Dışta aynı renk astar izleri vardır.

MS 1. yüzyıl ile 2. yüzyılın ilk yarısı.

54. Yuvarlatılmış Ağız Kenarlı Geniş Tabak Fig. 9.

Bulutlu Yeri: Sinobiç-yüzey-Genel. AÇ: 28,0 cm. Y: 3,4 cm. HR: 5YR 6/6 reddish yellow. KM: yoğun ince gri, kırmızı taş, az irili ufaklı kalker. Kil sıkı, düzgün kırıklı, az ince gözenekli, sert, iyi pişmiştir. Ağız ve gövdesinin bir bölümü korunmuştur. Yuvarlatılmış ağız kenarlıdır. Gövdede bir aç yapılmaktadır. Kalın cidarlıdır. İçi-dışı siyah-kahverengi astarlıdır. MS 1. yüzyıl ile 2. yüzyılın ilk yarısı.

55. Yuvarlatılmış Ağız Kenarlı Kâse Fig. 9.

Bulutlu Yeri: Sinobiç-yüzey-Genel. AÇ: 22,0 cm. Y: 4,9 cm. HR: 7,5YR 6/6 reddish yellow. KM: az ince kum ve kalker. Kil sıkı, engebeli kırıklı, az ince gözenekli, sert, iyi pişmiştir. Ağız ve gövdesinin bir bölümü korunmuştur. Yuvarlatılmış ağız kenarının alt yivlidir. Küresel gövdelidir. Kalın cidarlıdır. İçi-dışı kırmızı-kahverengi astarlıdır.

MS 2. yüzyıl.

56. Yuvarlatılmış Ağız Kenarlı Kâse Fig. 9.

Bulutlu Yeri: Sinobiç-yüzey-Genel. AÇ: alınmadı. Y: 4,9 cm. HR: 7,5YR 6/6 reddish yellow. KM: yoğun irili ufaklı taş, kalker, az şamot. Kil sıkı, engebeli kırıklı, az ince gözenekli, sert, iyi pişmiştir. Ağız ve gövdesinin bir bölümü korunmuştur. Yuvarlatılmış ağız kenarının alt yivlidir. Küresel gövdelidir. Kalın cidarlıdır. İçi-dışı koyu kırmızı astarlıdır.

MS 2. yüzyıl.

57. Yuvarlatılmış Ağız Kenarlı Kâse Fig. 9.

Bulutlu Yeri: Sinobiç-yüzey-Genel. AÇ: alınmadı. Y: 4,4 cm. HR: 5YR 6/6 reddish yellow. KM: yoğun irili ufaklı taş, kalker, az şamot. Kil sıkı, engebeli kırıklı, az iri gözenekli, sert, iyi pişmiştir. Ağız ve gövdesinin bir bölümü korunmuştur. Yuvarlatılmış ağız kenarlıdır. Küresel gövdelidir. Kalın cidarlıdır. İçi koyu kırmızı astarlıdır. Dışta astar deforme olmuştur.

MS 2. yüzyıl.

58. Düz Kenarlı Tabak Fig. 9.

Bulutlu Yeri: Sinobiç-yüzey-Genel. AÇ: alınmadı. Y: 6,1 cm. HR: 5YR 6/6 reddish yellow. KM: yoğun irili ufaklı kırmızı, gri, krem renkte taş, kalker. Kil sıkı, engebeli kırıklı, az ince gözenekli, sert, iyi pişmiştir. Ağız ve gövdesinin bir bölümü korunmuştur. Düz kenarlıdır. Gövdede bir aç yapılmaktadır. Kalın cidarlıdır. Dışı kırmızı astarlıdır. İçte mat siyah astar izleri vardır.

MS 2. yüzyıl – erken 3. yüzyıl.

59. Düz Kenarlı Tabak Fig. 9.

Bulutlu Yeri: Sinobiç-yüzey-Genel. AÇ: alınmadı. Y: 4,3 cm. HR: 5YR 6/6 reddish yellow. KM: az ince taş, kalker, şamot. Kil sıkı, düzgün kırıklı, az ince gözenekli, sert, iyi pişmiştir. Ağız ve gövdesinin bir bölümü korunmuştur. Düz kenarlıdır. Kalın cidarlıdır. İçi-dışı kırmızı-kahverengi astarlıdır.

MS 2. yüzyıl – erken 3. yüzyıl.

Bibliyografya ve Kısaltmalar

- Abadie-Reynal 1990 Abadie-Reynal, C., "La ceramique Romaine de Porsuk", KST XI/I, 221–228.
- Abadie-Reynal 2003 Abadie-Reynal, C., "La ceramique du Haut-Empire a Porsuk (Pl. LXXI)" C. Abadie-Reynal (Ed.), Les ceramiques en Anatolie Aux epoques Hellenistique et Romaine İçinde (ss. 101–109), Varia Anatolica XV, Paris.
- Adak 1997 Adak, I., Zeugma Sigillatları, Ankara Üniversitesi Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Ankara.
- Adamsheck 1979 Adamsheck, B., Kenchreai Eastern Port of Corinth, IV. The pottery, Leiden.
- Akyürek 1992 Akyürek, N. E., "Terra Sigillata aus dem heiligtum des Apollon Smintheios". Studien zum antiken Kleinasien II, 125–167.
- Anderson 1954 Anderson, J. K., "Excavations at the ridge of Kofina in Chios", BSA 49, 129–187.
- Anderson-Stojanovic 1992 Anderson-Stojanovic, V. R., Stobi: The Hellenistic and Roman pottery. Stobi Results of the joint American-Yugoslav arc. investigations 1970–1981, Vol. I, Princeton, New Jersey.
- Aşkın 2014 Aşkın, E., "Karaman İli ve Mersin İli Mut İlçesi Antik Dönem Yerleşimleri ve Yerleşim Düzenlemesi Arkeolojik Yüzey Araştırması 2013 Yılı Çalışmaları", AST 32/1, 201-214.
- Aşkın 2016 Aşkın, E., "Karaman İli ve Mersin İli Mut İlçesi Antik Dönem Yerleşimleri ve Yerleşim Düzenlemesi Arkeolojik Yüzey Araştırması 2014 Yılı Çalışmaları", AST 33/2, 101-114.
- Aşkın 2017 Aşkın, E., "Isauria'daki Yerleşim Düzenlemesine Bir Kent Örneği: Sinabiç (Dalisandos?)", Antik Dönemde Akdeniz'de Kırsal ve Kent Sempozyum Bildirileri (ed. Ü. Aydınoglu – A. Mörel), Mersin, 49-60.
- Aşkın – Kurt – Alkan vd., 2018 Aşkın, E. – Kurt, M. – Alkan, M. – Körsulu, H. – Ergürer, H. E. – Ergürer, H., "Karaman İli ve Mersin İli Mut İlçesi Antik Dönem Yerleşimleri ve Yerleşim Düzenlemesi Arkeolojik Yüzey Araştırması 2016 Yılı Çalışmaları", AST 35/1, 411-423.
- Atik 1995 Atik, N., Die Keramik aus den Südthermen von Perge, IstMitt. Beih. 40, Tübingen.
- Bailey 1993 Bailey, D. M., "Excavations at Sparta Roman stoa: The Roman Stoa, 1988–91, Preliminary Report", BSA 88, London, 221–249.
- Baly 1962 Baly, T. J. C., "The Pottery", Excavations at Nessana I (ed. H. I. Dunscombe), 270-311.
- Bean – Mitford 1970 Bean, G. E. – Mitford, T. B., Journey In Rough Cilicia 1964-1968, Wien.

- Beyll 1993 Beyll, D., "Terra Sigillata aus der Marienkirche in Ephesos erste Zwischenbilanz", Österreichisches Archeologisches Institut, Berichte und Materialien, Heft 5, 1-45.
- Berlin 1997 Berlin, A., "The Plain Ware" S. C. Herbert (Ed.), The Hellenistic and Roman Pottery İçinde (ss. IX-XIV, 1-246), Tel Anafa II. 1, Ann Arbor.
- Berlin 1999 Berlin, A.M., "Studies in Hellenistic Ilion: The lower city. Stratified Assemblages and Chronology", Studio Troica 9, 73-157.
- Berlin – Plackinski 2003 Berlin, A. – Pilacinski J., "The pottery of the early and middle Hellenistic period", RDAC, 201-236.
- Bilgin 2004 Bilgin, M., Konya-Karaman İleri Hellenistik ve Roma Çağı Keramikleri, Selçuk Üniversitesi Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi. Konya.
- Civelek 2006 Civelek, A., "Phokaia 2004: Hellenistik Dönem Seramiği Üzerine Gözlemler", Olba XIII, 179-198.
- Christensen – Johansen 1971 Christensen, A. P. – Johansen, C. F., Les Potteries Hellenistiques et les Terres Sigillees Orientales. Hama: Fouilles et Recherches 1931-1938, III. 2, Copenhagen.
- Coldstream 1999 Coldstream, J. N., "Knossos 1951-61: Classical and Hellenistic Pottery", The Annual of the British School at Athens 94, 189-349.
- Cox 1949 Cox, D.H., The Greek and Roman pottery, The Excavations at Dura-Europos, Final Report IV, Part I. Fascile 2, M. I. Rostovtzeff, New Haven.
- Crowfoot – Crowfoot – Kenyon 1957 Crowfoot, J. W. – Crowfoot, G. M. – Kenyon, M., The Objects from Samaria, Samaria-Sebaste III, Reports of the Work of the joint Expedition in 1931-1933 and of the British Expedition in 1935, London.
- Derin 1994 Derin, Z., "Aşağı Fırat Havzasındaki (Elazığ-Malatya Bölgesi) Yerleşim Merkezlerinde Ele Geçen Doğu Sigillatısı A Türü Seramikler", Arkeoloji Dergisi II, 149-172.
- Derin 1995 Derin, Z., "B- Çanak-çömlek", İmikuşağı I (6.-1. Yapı Katları), 74-101.
- Diederichs 1980 Diederichs, C., Ceramiques Hellenistiques, Romaines et Byzantines. Salamine De Chypre IX.
- Doksanaltı 2006 Doksanaltı, E.M., Knidos Kap-Krio Kazı Alanı, Selçuk Üniversitesi Yayınlanmamış Doktora Tezi, Konya.
- Dothan 1971 Dothan, D., The Second and Third Seasons of the Excavations. 1963, 1965, Soundings in 1967, Ashdod II-III, Atigot English series 9-10, Jerusalem.
- Durukan – Körsulu 2007 Durukan, M. – Körsulu, H., "IV. 3. Hellenistik Dönem Seramikleri", Dağlık Kilikia'da Bir Antik Kent Kazısının Sonuçları Nagidos (Ed:

- S. Durugönül, Adalya Ekyayın Dizisi 6, Suna İnan Kıraç Akdeniz Medeniyetleri Araştırma Enstitüsü, Antalya, 155-228.
- Edwards 1975 Edwards, G. R., *Corinthian Hellenistic Pottery*, Corinth VII. III, Princeton.
- Fırat 1999 Fırat, N., *Perge Konut Alanı Keramigi*. İstanbul Üniversitesi Yayınlanmamış Doktora Tezi, İstanbul.
- French – Moore – Russel 1982 French, D. – Moore, J. – Russel, H. F., “Excavation at Tille 1979–1982: an interim report”, *AnatSt.* 32, 161–187.
- French 1984 French, D. H., “The site of Dalisandos”, *Epigraphica Anatolia* 4, 85-97.
- Gassner 1997 Gassner, V., *Das Südtor der Tetragonos-Agora*. Keramik und Kleinfunde. FiE XIII/1/1, Wien.
- Gunneweg – Perlman – Yellin 1983 Gunneweg, J. – Perlman, I. – Yellin, J., *The provenience, typology and chronology of eastern Terra Sigillata*. QEDEM 17, Jerusalem.
- Guz-Zilberstein 1995 Guz-Zilberstein, B., “The typology of the Hellenistic coarse ware and selected loci of the Hellenistic and Roman periods”, *Area A ve C. the finds, excavations at Dor*, Final Raport I B, Jerusalem, 289–433.
- Gürler 2003 Gürler, B., “Hellenistic ceramic of Metropolis in Ionia (Pl. IX-XVI)”, *Varia Anatolica* XV, 9-16.
- Hayes 1967 Hayes, J. W., “Cypriote Sigillata”, *RDAC*, 65–77.
- Hayes 1971 Hayes, J. W., “Four early Roman Groups from Knossos”, *BSA* 66, 249–75.
- Hayes 1972 Hayes, J. W., *Late Roman pottery*, Londra.
- Hayes 1973 Hayes, J. W., “Roman pottery from the South stoa at Corinth”, *Hesperia* 42/4, 416–470.
- Hayes 1985a Hayes, J. W., “Sigillate orientali”, *Atlante delle forme ceramiche II. Ceramiche Fine Romana nel Bacino Mediterraneo (Tardo Ellenismo e Primo İmpero)* Enciclopedia dell’Arte Antica Classica e Orientale içinde (Supp. 2, ss. 1–96), Roma.
- Hayes 1985b Hayes, J. W., “Hellenistic to Byzantine fine wares and derivativeives in Jerusalem corpus”, *A Excavations in Jerusalem 1961–1967* (ed. D. Tushingam), 179–194.
- Hayes 1991 Hayes, J.W., *The Hellenistic and Roman pottery*. Paphos III, Nicosia.
- Hayes 2008 Hayes J. W., *Roman Pottery: Fine-Ware İmports*. The Athenian Agora XXXII, Princeton, New Jersey.
- Heberdey 1906 Heberdey, R., “Die Kleinfunde”, *FiE I*, Wien, 167–180.
- Heimberg 1982 Heimberg, U., *Die Keramik des Kabirions*. Das Kabirenheiligtum bei Theben III, Berlin.
- Hellström 1965 Hellström, P., *Pottery of classical and later date*. terracotta lamps and glass. Labraunda II 1.

- Hierocles Hierokles Synekdemus, G. Parthey. (ed.) Hieroclis synecdemus et notitiae Graecae episcopatum: Accedunt Nili Doxapatrii notitia patri-archatum et locorum numina immutata. Berolini. 1866.
- Hild – Hellenkemper 1990 Hild, F. – Hellenkemper, H., Kilikien und Isaurien, TIB 5, Viyana.
- Isler – Kalpaxis 1978 Isler, H. P. – Kalpaxis, T. E., Das archaische Nordtor und seine Umgebung im Heraion von Samos. Samos IV.
- Jones 1950 Jones, F. F., “The Pottery”, Excavations at Gözlükule (ed. H. Goldman), 149-296.
- Jones 1971 Jones, F., “Sherds from Kululu”, Anadolu (Anatolia) XIII, 89-96.
- Kenrick 1985 Kenrick, P.M., The Fine Pottery. Excavations at Sidi Khrebish Benghazi (Berenice), vol III.1, Tripoli.
- Konst. Porph. Konst. Porph. Constantinus Porphyrogenitus. De Thematibus et de Administrando Imperio. (ed. I. Bekkerus) Bonn, 1840 (Corpus Scriptorum Historiae Byzantinae 14).
- Körsulu 2006 Körsulu, H., Nagidos Hellenistik Dönem Seramikleri, Mersin Üniversitesi Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Mersin.
- Körsulu 2011 Körsulu, H., Kappadokia-Komana’sı Hellenistik ve Roma Dönemi Seramikleri, Mersin Üniversitesi Yayınlanmamış Doktora Tezi, Mersin.
- Körsulu 2013 Körsulu, H., “Kappadokia Komanası Sigillatları”, Olba XXI, 181-313.
- Körsulu 2014 Körsulu, H., “Kappadokia Komanası Hellenistik Dönem Seramikleri”, Cedrus II, 89-133.
- Körsulu 2015 Körsulu, H., “Kanytellis Atölye Kazısı Seramik Buluntuları”, Kanytellis Kanlıdivane: Dağlık Kilikia’da Bir Kırsal Yerleşimin Arkeolojisi (ed. Ü. Aydınöglü), İstanbul, 131-148.
- Körsulu 2018 Körsulu, H., “Isauria’daki Sinabiç’tan (Dalisandos?) Doğu Sigillata A (DSA) Seramikleri ve Taklitleri”, I. Uluslararası Mersin Sempozyumu Bildiri Kitabı (ed. A. Arslan), 290-298.
- Körsulu 2019a Körsulu, H., “Sinabiç’tan (Dalisandos?) İthal Seramikler: Doğu Sigillata A, Kıbrıs Sigillatası, Kurşun Sırlı Seramik”, Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Dergisi 2/1, 15-31.
- Körsulu 2019b Körsulu, H., "Süleymanhacı Höyüğü Hellenistik ve Roma Dönemi Seramikleri", Karaman Araştırmaları I (Editörler: Prof. Dr. Hüseyin MUŞMAL, Dr. Öğr. Ü. Erol YÜKSEL, Dr. Öğr. Ü. Mehmet Ali KAPAR), Palet Yayınları, Konya, 53-77.
- Kramer 2004 Kramer, N., Gindaros: Geschichte und Archaeologie einer Siedlung im nordwestlichen Syrien von hellenistischer bis in frühbyzantinische Zeit. Internationale Archeologie, Band 14, München.
- Liko 2001 Liko H., “Hellenistische Keramik aus der Grabung beim sogenannten Lukasgrab”, Studien zur hellenistischen Keramik in Ephesos, 83–181.
- Lloyd 1954 Lloyd, S., “Post-Assyrian Pottery and Small Objects Found by the Anglo Turkish Joint Expedition in 1952”, Anatolian Studies 4, 101–110.

- Loeschcke 1912 Loeschcke, S., "Die Arbeiten zu Pergamon 1910–1911. V. Sigillata-Töpfereien in Tschandarlı", AA 37, 344–407.
- Maier 1963 Maier, F., "Bemerkungen zur Sogenannten Galatischen Keramik von Boğazköy", JdI 78, 218–255.
- Matthers 1978 Matthers, J., "Tell Rifa'at 1977: Preliminary Report of an Archaeological Survey", Iraq XL 2, 119–162.
- Meriç 2002 Meriç, R., Späthellenistisch-römische Keramik und Kleinfunde aus einem Schachtbrunnen am Staatsmarkt in Ephesos. FiE IX/3, Wien.
- Metzger 1969 Metzger, I. R., Die hellenistische Keramik in Eretria, Eretria II, Ausgrabungen und Forschungen. Switzerland.
- Metzger 1998 Metzger, I. R., "Keramik und Lampen", Eretria X. Die klassischen und hellenistischen Wohnhäuser im Westquartier (ed. P. Lausanne), 173–227.
- Meyer-Schlichtmann 1988 Meyer-Schlichtmann, C., Die pergamenische Sigillata aus der Stadtgrabung von Pergamon, Mitte 2. Jh. V. Chr.-Mitte 2. Jh. N. Chr. PF 6, Berlin.
- Mitchell 1980 Mitchell, S., Aşvan Kale: Keban rescue excavations, Eastern Anatolia. Bar International Series 80, Ankara.
- Mitsopoulos-Leon 1972/75 Mitsopoulos-Leon, V., "Keramik aus Basilika und Prytaneion- ein Überblick", ÖJhBeibl 50, 495-524.
- Mitsopoulos-Leon 1991 Mitsopoulos-Leon, V., Die Basilika am Staatmarkin Ephesos. Kleinfunde 1, Keramik hellenistischer und römischer Zeit. Forschungen in Ephesos IX, 212, Vienna.
- Negev 1986 Negev, A., The Late Hellenistic and Early Roman Pottery of Nabataean Oboda. Final Report, QEDEM 22, Jerusalem.
- Nevett – Jackson 2007 Newett, L. – Jackson, M. P. C., "Hellenistic ceramics and lamps", Excavations at Kilisetepe 1994–98, from Bronze age to Byzantine in western Cilicia, London, 379–430).
- Patsiada 1983 Patsiada, V., "Κεραμίκες του τύπου της "Δυτικής κλιτύος από τη Ρόδο", ArchDelt 38, 105- 210.
- Pfrommer 1985 Pfrommer, M., "Klassische und Hellenistische Keramik aus dem Heroon III", IstMitt 35, 39–76.
- Postgate – Baker 1995 Postgate, J. N. – Baker, H. D., "Kilisetepe 1994", AnatSt 65, 139–191.
- Pülz 1985 Pülz, S., "Kaiserzeitliche Keramik aus dem Heroon III", IstMitt 35, 77- 99.
- Ramsay 1890 Ramsay, W. M., Historical Geography of Asia Minor. Royal Geographical Society, Supplementary Papers IV, London.
- Radt – De Luca 2003 Radt, W. – De Luca, G., Grabungen im Fundament des Pergamonaltars. Grobe Keramik-Graue Sondergruppe-Lampen (Pl. I-VIII), Varia

- Anatolica XV, 3-8.
- Riley 1975 Riley, J. A., "The Pottery From the First Session of Excavation in the Caesarea Hippodrome", *BASOR*, No. 218, 25–63.
- Robinson 1959 Robinson, H. S., *Pottery of The Roman period. The Athenian Agora V*, Princeton, New Jersey.
- Romano 1994 Romano, I. B., "A Hellenistic deposit from Corinth: evidence for interim period activity(146- 44 B.C.)", *Hesperia* 63, 57-104.
- Rosenthal-Heginbottom 1995
Rosenthal-Heginbottom, R., "Imported Hellenistic and Roman pottery", *Excavations at Dor, Final Report I B, Area A ve C. The finds* (ed. E. Stern), Jerusalem, 183–288.
- Rotroff 1983 Rotroff, S. I., "Three cistern systems on the Kolonos Agoraios", *Hesperia* 52, 257-297.
- Rotroff 1997 Rotroff, S. I., *Hellenistic pottery, Athenian and Imported Wheelmade Table Ware and Related Material, The Athenian Agora XXIX*, Princeton, New Jersey.
- Rottrof 2002 Rotroff, S. I., "West Slope in the East", *Ceramiques helleniques et romaines. Productions et diffusion en Mediterranee orientale (Chybre, Egypte et cote syropalestinienne)*, Lyon 2-4 Mars 2000, TMO 35 (ed. F. Blonde, P. Ballet, J. Francois-Salles), Lyon, 97-115.
- Rotroff – Oliver 2003 Rotroff, S. I. – Oliver Jr, A., *The Hellenistic Pottery From Sardis: The Finds Through 1994*, London.
- Sams – Voigt 1990 Sams, G. K. – Voigt, M. M., "Work at Gordion in 1988", *KST XI/2*, 77–105.
- Schaefer 1968 Schäfer, J., *Hellenistische Keramik aus Pergamon*, PF 2, Berlin.
- Sevin 1990 Sevin, V., "1988 yılı Diyarbakır/Üçtepe Kazısı", *KST XI/1*, 103–124.
- Slane 1986 Slane, K. W., "Two Deposit from the early Roman Cellar Building, Corinth", *Hesperia* 55, 271-318.
- Slane 1990 Slane, K. W., *The Sanctuary of Demeter and Kore the Roman Pottery and Lamps, Corinth XVIII /II*, Princeton.
- Slane 1997 Slane, K. W., "The Fine Ware", *Anafa II. 1, The Hellenistic and Roman Pottery* (ed. S. C. Herbert), Ann Arbor, 247–406.
- Slane Wright – Jones 1980
Slane Wright, K. – Jones, R. E., "A Tiberian deposit from Corinth", *Hesperia* 49-2, 135-177.
- Stucky 1983 Stucky, R. A., *Ras Shamra Leukos Limen. Die Nach-Ugaritische Besiedlung von Ras Shamra*, Mission Archeologique De Ras Shamra 1, Paris.
- Technue 1929 Technau, W., "Griechische Keramik im Samischen Heraion", *AM* 54, 6–64.
- Tekkök-Biçken 1996 Tekkök-Biçken, B., *The Hellenistic and Roman pottery from Troia: second century b.c. to sixth century A.D. A Dissertation Presented to the*

- Fakulty of Graduate School Üiversity of Missouri-Columbia İn Partial Fulfillment of the Requirement fort he Degree Doctor of Philosophy. Ann Arbor.
- Tekocak 2006 Tekocak, M., Kelenderis Roma Çağı Seramiği, Selçuk Üniversitesi Yayınlanmamış Doktora Tezi, Konya.
- Thompson 1934 Thompson, H. A., "Two centuries of Hellenistic pottery", *Hesperia* 3, 311-476.
- Otschar 1996 Otschar, U.,Dokümentation exemplarisch ausgewhlter Keramik Fundkomplexe, Hanghaus I in Ephesos, der Baubefunf. C. Lang-Auinger (Ed.), FiE VII.3.
- Unterkirchner 1983 Unterkirchner, E., "Terra Sigillata aus dem Heraion von Samos", *AA* 98, 173-214.
- Vaag – Norskov – Lund 2002 Vaag, E. – Norskov – Lund, J.,The pottery. Ceramic Material and Other Find from Selected Contexts. The Maussolleion at Halikarnassos 7, Aarhus.
- Vessberg – Westholm 1956 Vessberg, O. – Westholm, A.,The Hellenistic and Roman period in Cybrus. The Swedish Cybrus Expedition, Vol. IV, Part. 3, Stockholm.
- Yıldız 2006 Yıldız, V.,Tarsus Cumhuriyet Alanı Kazılarında Bulunan Doğu Sigillataları A Grubu Seramikleri, Selçuk Üniversitesi Yayınlanmamış Yüksek lisans Tezi, Konya.
- Zahn 1904 Zahn, R., "Thongeschirr", Priene: Ergebnisse der Ausgrabungen und Untersuchungen in den Jahren 1895-1898 (ed. T. Wiegand – H. Schrader), Berlin, 394-468.
- Zelle 1990 Zelle, M., "Terra Sigillata", Ausgrabung in Assos, Bonn, 97-137.
- Zelle 1997 Zelle, M., "Die Terra Sigillata aus der Westtor-Nekropole in Assos", *Asia Minor Studien* 27, Bonn.
- Ziegenaus – De Luca 1968 Ziegenaus, O. – De Luca, G.,Das Asklepieion, AvP XI 1, Berlin.
- Zoroğlu 1986 Zoroğlu, L., "Samsat'ta Bulunan Doğu Sigillataları İlk Rapor". Selçuk Üniversitesi Fen-Edebiyat Fakültesi Edebiyat Dergisi 3, 61-100.
- Zoroğlu 2000 Zoroğlu, L.,"A Roman potter's workshop at Astra in Rough Cilicia", *Rei Cretariae Romanae Favtorvm Acta* 36, 31-34.
- Zoroğlu 2004 Zoroğlu L.,"Doğu Sigillataların İmalat Yerleri ve Dağılımı Sorunu", *Varia Anatolica* XV, 121-123.
- Waage 1948 Waagé, F. O.,"Hellenistic and Roman Tableware of Nort Syria", *Ceramics and İslamic Coins*, 1-60, Princeton.
- Wannagat 2006 Wannagat, D.,"Neue Forschungen in Uzuncaburç 2001-2004", *AA* 2005/1, 117-165.
- Weber-Hiden 2003 Weber-Hidden, I.,"Keramik aus hellenistischer bis frühbyzantinischer Zeit aus Tavium/Büyük Nefer: Bemerkungen und Übersicht über das

- Begehungsmaterial der Kampagnen 1998-2000 aus drei ausgewählten Bereichen des Stadtgebietes”, *Anatolia Antiqua/ Eski Anadolu* XI, 253–322.
- Williams 1989 Williams, C., *Anemurium. The Roman and Early Byzantine Pottery*, Wetteren, Belgium.
- Wintermeyer 1984 Wintermeyer, U. “Bemerkungen Zur Typologie und Chronologie der hellenistisch-kaiserzeitlichen Gebrauchskeramik”, *IstMitt* 34, 241–259.
- Wintermeyer 2004 Wintermeyer, U., *Die Hellenistische und Frühkaiserzeitliche Gebrauchskeramik*, *Didyma* 2, Mainz.

Fig. 1 Harita (Hild – Hellenkemper 1990, Tabula Imperii Byzantini 5).

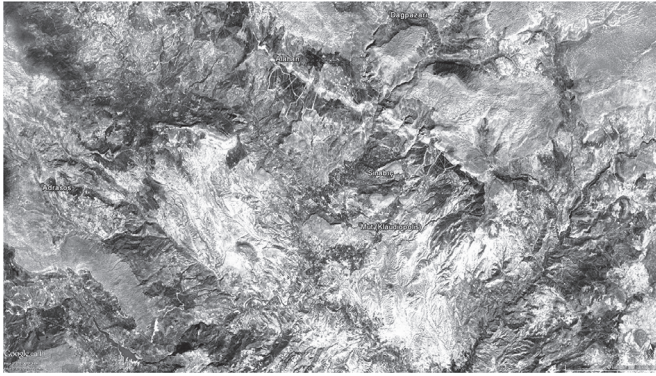

Fig. 2 Harita (Aşkın, 2017, 55, Fig. 1).

Fig. 3 Sinabiç Genel Görünüm.

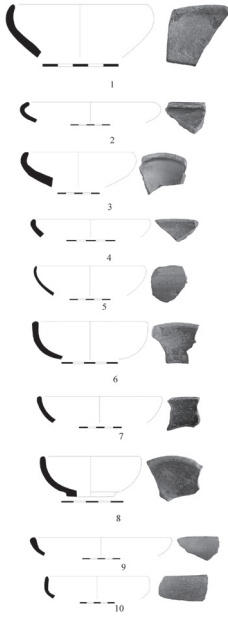

Fig. 4 İçe çekik Ağızlı Kaseler.

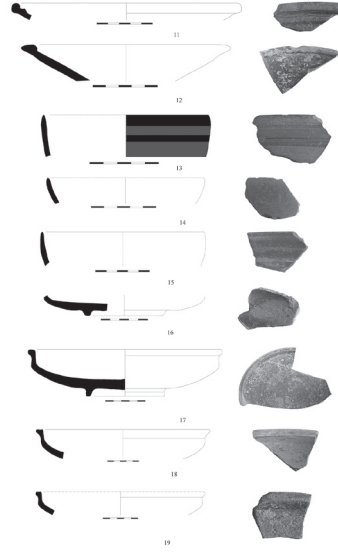

Fig. 5 Yıvli Tabak, Yuvarlatılmış Ağız Kenarlı Tabak, Küresel Gövdeli Kâseler, İçe Çekik Ağızlı Geniş Tabak, Düz Dudak Tablalı Kâseler.

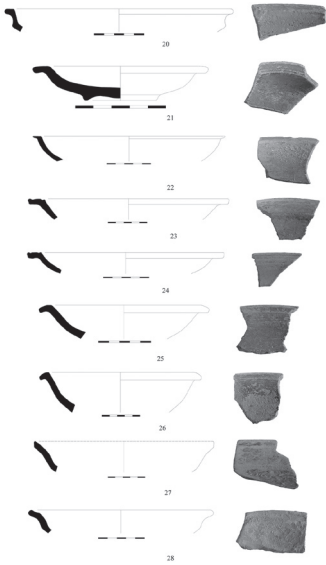

Fig. 6 Düz Dudak Tablalı Kâseler, Düz Dudak Tablalı Kâse/Tabaklar, Dışa Çekik Ağız Kenarlı Tabaklar.

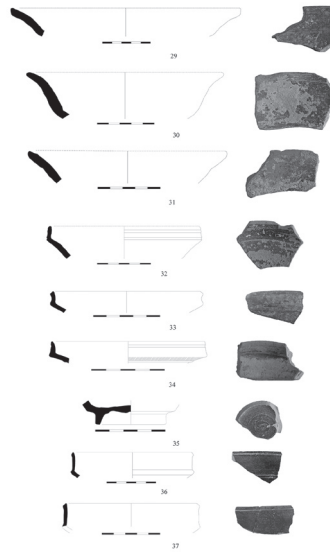

Fig. 7 Dışa Çekik Ağız Kenarlı Tabak, Yüksek Profilli Bardak/Fincanlar, Yüksek Profilli Fincanlar, Dikey Kenarlı Fincanlar.

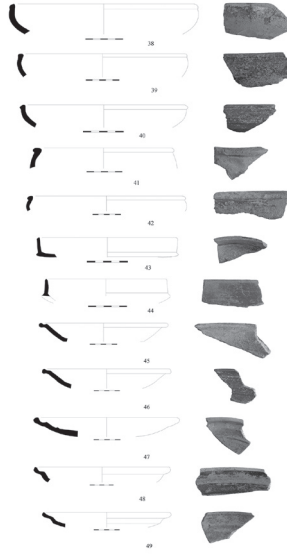

Fig. 8 Yuvarlatılmış Ağız Kenarlı Kâseler,
Dikey Kenarlı Küçük Tabaklar, Gövdesi
Profilli, Geniş Tabaklar.

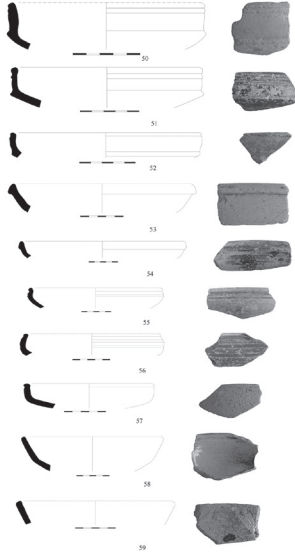

Fig. 9 Dikey Kenarlı Fincan/Bardaklar, Yuvarlatılmış
Ağız Kenarlı Geniş Tabaklar, Yuvarlatılmış Ağız
Kenarlı Kâseler, Düz Kenarlı Tabaklar.

